

rufaca

PUBLICACIÓ D'AMICS DE CERDANYA

PREU 100 PTES.

NÚMERO 41

LA JUNTA DE L'HOSPITAL INFORMA
XERRANT AMB RÀDIO CERDANYA
AJUNTAMENT de PUIGCERDÀ:
DIMISSIONS i BATLLE NOU

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

José Antonio, 22

PUIGCERDA

Telèfon 88 01 47

ASSESSORIA FISCAL

JORDI CARBO i BRILLAS
Economista - Assessor Fiscal

- ASSESSORAMENT I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
- COMPTABILITAT FISCAL
- ASSESSORAMENT LABORAL
- ASSEGURANCES SOCIALS
- AGÈNCIA D'ASSEGURANCES
- ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
- GESTIONS ADMINISTRATIVES DE TOTA MENA

PUIG PEDRÓS, 3 Tel. 88 11 65 PUIGCERDÀ

PELUQUERIA

HORAS CONVENIDAS

LAURA

C/. España, 29 - 1o.

PUIGCERDÀ

Tel. 880 897

CONSTRUCCIONES
F. BRAVO

Colònia Simon, 17, 1er., 1a

PUIGCERDÀ (girona)

Tel. 88 13 44

BAR CAFETERIA

RISCO

ESPECIALIDAD EN TAPAS VARIADAS
Y PLATOS COMBINADOS

JOSE ANTONIO, 34

— PUIGCERDÀ

selecciones

SOUVENIRS - JUGUETERIA
ARTICULOS REGALO

LISTAS DE BODA

PLAZA DEL CAMPANARIO, 10
Tel. 88 02 77

PUIGCERDÀ

NÚMERO - 41

rufaca

Publicació de l'Associació
"Amics de Cerdanya"

Consell de Redacció :

Pere Capdevila
Rosa Cuesta
Pere Domingo
Ferran González
Emili Guirao
Josep Peitx
Xavier Pujol
Marino Rodriguez
Jordi Sabartés
Maritxell Sastre
Romon Solà
Rosa Soler
Jospe M. Tosas

Col.laboradors:

El Biògrafa
F.X. Bosom
Miquel Casanovas
Carme Clausell
Club Polideportivo
Cruz Roja
Pere Font
Joan Fullana
Salvador Galcerán
Giovanni

Rosa M. Rodríguez

El Trovador

Unió Radioaficionats Espanyols

Jospe Vigo

Il.lustració:

J. Paul Poirier

Francesc Orriols

Edita: AMICS DE CERDANYA

Passatge 10 d'Abril, s/n.

PUIGCERDA

T. 88 12 13

88 02 69

88 12 25

Composició i muntatge:

Equip VILETA 12 - Artesa de Lleida

Imprimeix:

Offset A. Figueras - Tàrraga

PUBLICACIÓ MENSUAL

La direcció de la revista no es fa responsable dels judicis personals dels seus col.laboradors.

¡Diguem NO!

Pot ser que al llegir aquesta editorial el fet s'hagi consumat, malauradament. Mes o menys estem tots esparverats aquests dies pel fet amplament reflectit als mitjans de comunicació de l'Estat. El govern vol adherir-nos a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord anomenada correntment l'OTAN. I el més greu, per la via ràpida, malgrat la possibilitat de sotmetre tal transcendent pas al judici i valoració, mitjançant consulta, als habitants del país.

Que no en tenim prous de problemes?

¡Perque ens hem d'enbolicar més!

Lluny de solucionar-los, les despeses que aquesta adhesió comporten agreugen més la nostra precària situació. Altra-ment pensem que una decisió d'aquest tipus, i considerant la situació estretègica-geogràfica de l'Estat Espanyol, tragina una greu responsabilitat. Sospesant en la balança dels avantatges i desavantatges la qüestió a col.lació, la agulla es decanta perillosament cap a la segona alternativa. Al bellugar-nos en el terreny del racionalisme, resta només reafirmar la negativa, ¡Diguem NO!

sumari

EDITORIAL	3	ESPORTS	
ACTUALITAT CERDANA		Poliesportiu	18
Diada de la Cerdanya	4	15 Concursos Infantils de Pesca	19
Un estiu de Plens Extraordinaris	5	1er Concursos de Pesca Interclubs	19
La dimissió del Sr. Bosom	6	OPINIÓ	
DES DE L'ARXIU	7	El divertimento	20
XERRANT		TEATRE, ART, CULTURA, CINEMA	
Tothom amb la ràdio	9-10	Exposició de pintura en Puigcerdà	20
CRUZ ROJA INFORMA	10-11-12	Quién es Jaume Tuset	20
U.R.E.	13	Cerdanya a Cerdanya	20
HIT-PARADE	13	SANTAT	
HI-FI 2000	13	La junta de l'hospital informa	21-22
ENSENYAMENT		LLETRES	
Enquesta	14-15	Solitaris camins	22
COL.LABORACIONS		El Círcer i tu Roger	23
Tratado de Batona	16	Pin-tors excèn-trics a la Cerdanya	23
El derecho a conocer su generación	17-18	CARTES A RUFACA	24-25
		ARTICLES RETALLATS	26
		LA NOSTRA BIBLIOTECA	26

DIADA DE LA CERDANYA, UNA EXPERIÈNCIA PROFITOSA

A la tarda: Mostra de Cerdanya

I per primera vegada a la nostra Comarca, un fet d'aquestes característiques es va produir el dia 16 d'Agost. Iniciativa promoguda per l'Institut d'estudis Ceretans, amb el lloable propòsit d'aplegar en una diada la malmesa Comarca que ha tingut d'experimentar la malmesa fita històrica de la partició.

Quan hom travessa des del Coll de la Perxa fins al Pont de Bar, quan hom conversa amb els homes i quan hom analitza el seu tarannà, qui ha de dir que aquesta Comarca està pagant el preu de la divisió arbitrària del Tractat dels Pirineus i la posterior distribució territorial de les "províncies" l'any 1813 de les Corts de Càdis. Ambdós fets configuraren l'actual estat de coses que fan, malgrat la identitat característica de la nostra terra i dels nostres homes, que aquest intent d'agermanar-nos mereixi el qualificatiu de profitós.

El seguit d'actes programats per aquest dia, que va tindre com a marc la plaça del Sol de Puigcerdà, començaren a les set de la tarda amb la inauguració per part de les autoritats de la comarca de la primera mostra de la Cerdanya que pretenia aplegar a les entitats i productes existents amb la finalitat de fer-los conèixer al públic assistent. Amics de la Cerdanya amb la seva secció de Rufaca també va ser present. Més tard, i cap a tres quarts de deu, l'actuació dels Esbarts, dansaires d'Alp Querolà amenitzaren la vetllada. A les onze, tingué lloc l'acte purament reivindicatiu, quedant ben palés que tots tenien el caire, per part del membre del Parlament de Catalunya, Josep M. Ainaud de Lasarte, que en el decurs de la seva intervenció reafirmà el fet que movia la celebració de la diada. Com a cloenda dels actes, tingué lloc l'actuació de la Marina Rosell que amb la seva meravellosa veu i els seus grans temes va posar colofó a aquets jorn.

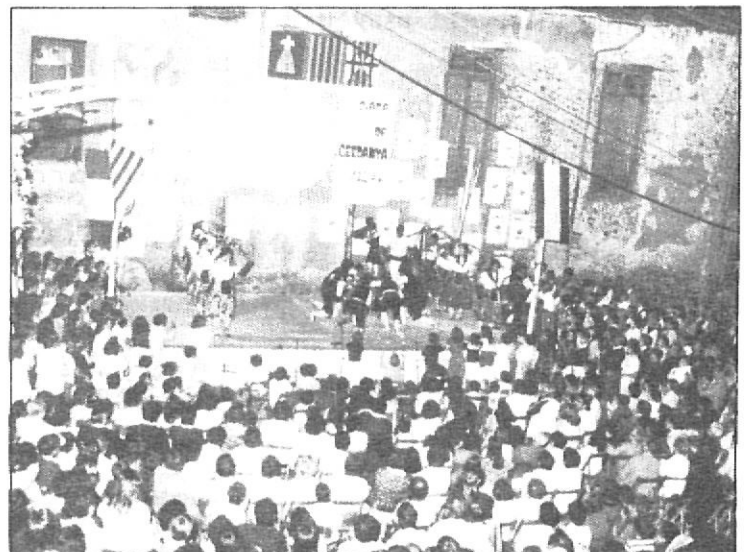
Per cloure aquests reportatge volem fer-nos ressò d'un parell de paràgrafs que resumeixen perfectament l'esperit d'aquesta 1ª Diada de la Cerdanya del text que apareix en el programa d'actes:

"Els Cerdans, fidels a l'esperit de la Pàtria, a la llengua i la història, volem retrobar-nos, no només en aquesta diada, sinó cada dia i a cada Vila".....

"Perquè volem una sola Cerdanya agermanada des de Baga fins a la Solana i des del forat de la Seu fins a Mont Lluís.".....

Batilles de la Cerdanya, amb alguns dels organitzadors, bocabadats davant l'artesanía de gent de Cerdanya...

La Plaça ben atapaïda, per a no perdre's res de la nit

UN ESTIU DE PLENS EXTRAORDINARIS

En aquest cas cada un dels plens tenia quelcom d'extraordinari

El del 31 de Juliol segons l'ordre del dia no tenia res d'especial: aprovar l'encàrrec dels projectes de cobrir la pista de gel i de la sala poliesportiva escolar.

Molt escaridament es parlà de l'escorador que es tira endavant, enviant el projecte en el darrer moment malgrat el temps que hi ha hagut per a fer-ho.

El secretari tot preocupat va anunciar al consistori que per aquell mes l'ajuntament no tenia diners en efectiu per a pagar el personal (uns dos milions). Tenien d'arribar i mentrestant calia sol·licitar un préstec per un quants dies. De fet això sembla ser normal en molts ajuntaments. Això va provocar un bon guirigall: que si saproven coses sense haver-hi peles, que si es tenien d'haver apujat els impostos con fan els altres ajuntaments, que s'havia de tenir al dia el cens de vivendes per tal de poder cobrar la part de la contibució urbana (es digué que a Puigcerdà hi ha un 40 per cent de vivendes no donades d'alta), que si l'impost suntuari dels bars, restaurants, discoteques, etc. tampoc està al dia, i etc., etc., etc.. Realment extraordinari.

I tampoc sembla normal que uns senyors que estan a l'ajuntament fa més de dos anys, no hagin après una mica més a fer de regidor. Hi ha comissions que fan pena, tant abans de la reestructuració (febrer-març del 81) com després. Pel que

En Pepe es despedeix dels companys de consistori.

es veu no tenen gaire res al dia. Per aquells que d'amagatotis es lleigeien RUFACA, els donarem una petita idea per si els pot servir una mica: 1) saber el pressupost total anual, 2) repartir aquest pressupost proporcionalment segons les necessitats de cada comissió, 3) i imprescindible que cada comissió sàpiga que li correspon i allavors actuar. Perquè senyors, el que és actuar...!! Potser que alguns de vosaltres us torneu a llegir les promeses de la campanya electoral. Eh...?

El que no sembla tan normal és que els plens en general un regidor o l'altre plantegin que s'ha de comprar quelcom. A vegades s'aprova, i aquell regidor conten, a vegades no s'aprova i l'altre regidor no està content i a més no enten perquè la seva proposta no s'aprova si sortia més econòmica que l'altra. Bé, però l'element important aquí és el secretari que tot amoinat va dient: —“ però si no hi han calés...!!! — Renoï, ningú en fa cas. Potser es pensen que és un tic dels secretaris...

LA DIMISSIÓ D'EN PERE TURIERA

Ple del 21 d'agost. El fet malauradament extraordinari d'aquest ple és que en Pepe Turiera tingués de dimitir per qüestions de salut. RUFACA va voler hi aportat un petit homenatge simbòlic, doncs si com a batlle —Càrrec— (igualmente que als regidors) et passavem pel cedàs de la premsa, com a persona t'apreciem i et respectem. En aquestes pàgines doncs, en quedi testimoni dels nostres millors desitjos per la teva recuperació.

MARIA PILAR BRAGULAT CARRERA

EL NOU ALCALDE:
JULIO PÉREZ DE ROZAS

10 de setembre. Pren possessió del càrrec de regidor, per la candidatura d'Independents, na M. Pilar Bragulat i Carrera. El consistori donà la benvinguda a la nova companya i tot seguit es passà a la votació pel nou batlle.

De fet cada una de les candidatures tenien teòricament un regidor per a presentar com a Batlle. Segons l'ordre de candidatura més votada: PSC-PSOE en Xavier Bosom, Independent na M. Teresa Julià, Entesa en Josep Peix, UCD-CC en Julio Pérez de Rozas, i Convergència en Francesc Ravetllat. Ara bé, tothom sap que la llista s'havia limitat a dos, en Pérez de Rozas i en Bosom, i també se sap que als darrers dies ja semblava segur que el primer es quedava sol, i així va ser. Val a dir també, que en cas que en Pérez de Rozas no hagués obtingut la majoria de vots (7) quedava automàticament proclamat batlle de Puigcerdà en Xavier Bosom, pel fet que la seva candidatura fou la més votada.

Surt elegit batlle en Julio Pérez de Rozas per 9 vots contra 4 en blanc. Sorpresa, dels 7 a 6 de l'anterior elecció d'alcalde, aquí tenim en 9 a 4, que ha passat?.

Sembla ser, car la votació és secreta, que els vots podrien ser els següents: CC-UCD, 2 vots; Independents, 3 vots; Convergència, 2; l'entesa —desfeta— 1 vot i 2 en blanc; PSC-PSOE, 2 en blanc i 1 vot. Si la hipòtesi fóra certa seria coherent que Independents i Centristes votin junts. Per l'Entesa, no ens sorpren massa que els vots s'hagin disseminat. En canvi és xocant la posició de Convergència, doncs tothom pot recordar que tota la campanya electoral al Parlament de Catalunya anava a carregar-se als Centristes. Tampoc s'enten la votació dels Socialistes: què és aquest esquiol que la votat?.

I deuen haver hagut pactes? Quins i entre qui?. Ho desxifrarà el promes ple de reestructuració de comissions?.

RUFACA

LA DIMISION DEL SR. BOSOM

Nos enteramos de que el Sr. Bosom ha dimitido de Gobernación, del Ayuntamiento de Puigcerdà, pero a ciencia cierta no sabemos muy bien como ha sido y porqué.

R.— ¿Cual ha sido el motivo de su dimisión.?

X.Bosom.— En realidad yo no he presentado la dimisión formal como presidente de la comisión de gobernación, ya que dentro de unos días tiene que producirse una remodelación en las comisiones y por lo tanto no vale la pena. Lo que he hecho ha sido entregar la "carpeta" y renunciar verbalmente. ¿Motivos?... digamos que una reacción lógica ante la falta de seriedad y la insolidaridad irresponsable y anárquica que impera en el ayuntamiento.

Mira, las cosas se hacen bien o se dejan en manos de otro. Espero que con la creación de nuevas comisiones se nomi-

bre a alguien que se responsabilice... y a ver?.

Ante todo esto he pensado que es mejor dejarlo correr e intentar forzar de algún modo a que cuando se tomen decisiones éstas se respeten y no se acepten presiones.

R.— ¿Qué ha hecho su comisión en todo este tiempo?.

X. Bosom.— Se ha intentado señalar el pueblo, empezando por el centro y tirando hacia la periferia. Pero cuando se ha tenido un plan trazado y se ha intentado llevarlo a la práctica, entonces surgen presiones de todas partes porque a éste no le va bien que le pongan la señal aquí y al otro no le va bien que su tienda se lo pogan en el otro sitio. Han habido señales que se han puesto un día y al siguiente alguien ya se ha encargado de quitarlas porque no eran conformes con sus intereses.

También se establecieron unos horarios para descarga, que tampoco han sido respetados.

Se contrataron guardias urbanos que por el momento están desempeñando muy correctamente su labor. No obstante tienen que hacer unos cursillos, que será seguramente en el mes de setiembre, para obtener una mayor formación en cuestiones técnicas. Hay que dotarles también de medios tanto materiales como jurídicos que faciliten su labor.

Parece mentira pero es verdad. Unos señores ponen señales y otros las quitan. ¿Será que en este pueblo...? ¿.....? Pues será ésto.

Y ya que nos ponemos en este plan vamos a dejar para el próximo número —una vez pasado el verano— nuestras impresiones sobre la circulación.

RUFACA

NOTA D'AMICS DE Cerdanya

L'associació Amics de Cerdanya mitjançant el seu portaveu, RUFACA, vol agrair amb aquestes ratlles a l'Ajuntament de Puigcerdà el lliurament del nous locals per fer possible el normal desenvolupament de les nostres tasques. Els esmentats locals tenen la seva seu a l'antiga caserna del Passeig 10 d'Abril, habilitats a tal efecte en el darrer pis de l'edifici, degudament acondicionats. A la vegada s'han lliurat altres locals per diferents entitats cíviques i esportives de la nostra Vila.

Aprofitem tanmateix l'avinentessa per oferir la nostra col.laboració en tot allò que sigui possible a l'Ajuntament de Puigcerdà i a tots els habitants de la nostra Comarca.

Agraïts.

AMICS DE CERDANYA

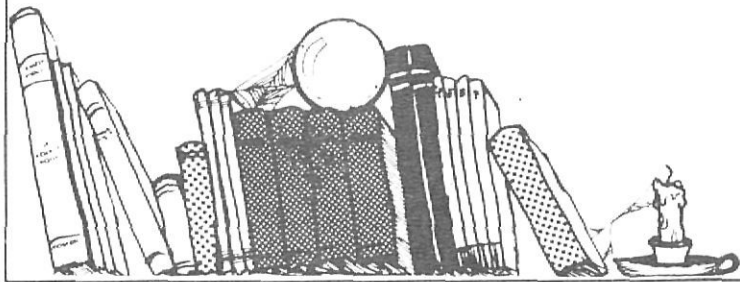
**FILATELIA
MONTANÉ**

C/. Morera, 6
PUIGCERDÀ

TOSAS-SASTRE

José Antonio, 4 PUIGCERDÀ

LA BARONIA DE SALTEGUEL (X)

Al final del número anterior, dèiem que el fet d'haver arrencada extret la fita de la Creueta era un cas greu. Allò constituïa un atemptat massa groffer, massa descarat, massa insolent, per tal com era reiterat, que exigia fer una investigació a fons del cas i castigar degudament els culpables.

A l'efecte, el Jutge del Reial Patrimoni va rebre declaració a molts testimonis, no solament a alguns de Puigcerdà, sinó també, i molt especialment, a molts pagesos dels pobles veïns i coneixedors dels termes de Saltèguel (és a dir, a gent d'Aja, de Queixans i Les Pareres, de Talltorta, de Rigolisa i d'altres). Amb les declaracions de tots aquests testimonis, s'arribà a l'aclariment del fet i dels autors d'aquella malifeta.

En el conjunt d'aquestes declaracions consta que un tal Joan Pere P..., alias el Xem de Vilallobent, havia dit a varies ocasions i a diferents persones que ell arrencaria les fites d'aquells indrets, així que les hi posarien, especialment la de la Creuta; i que si la hi tornaven a plantar, ell l'en tornaria extreure i trancar; cosa que efectivament va resultar cert, que d'endama d'èsser novament plantada dita pedra, fou trencada i desapareguda.

Un dels testimonis declarà que havia sentit dir, de boca del mateix "Xem" que ell juntament amb d'altres de Vilallobent havien arrencada i "rompuda" l'esmentada pedra o fita de la "Creuta dels Tres Camins". En definitiva, tots els testimonis coincidiren en semblants adveracions, de les què en va resultar que l'esmentat Joan Pera P... (alias el Xem) de Vilallobent, juntament amb el Tronxó i d'altres d'aquell poble, acompanyats de gent armada, havien comès a-

quell atemptat; raó per la qual, l'esmentat Jutge decretà que el referir "Xem" fos capturat i portat a les presons reials de la Vila.

Seguidament varen prendre declaració al susdit Xem (ja empresonat, qui —bé que al principi ho negava tot i deïa que mai havia vist aquella fita,— després, cap a la fi, compromès per les preguntes de l'interrogatori tret del què els testimonis havien sentit a dir de boca d'ell mateix, va confessar que la *pedra gran* que els cònsols havien plantada darrerament a la Creuta (que segons ell, podia pesar uns dotze quintars, ell la va veure el dia d'ànimes i que després de Sant Andreu, "ja no la vaig veure més en aquell lloc". També confessà que ells havia manifestat a algunes persones i en llocs públics que "trencaríem les fites, així com seriem plantades, especialment la de de la Creuta dels Tres Camins".

Hem parlat llargament de la delimitació de Saltèguel i de la conservació i defensa de les seves fites. Ens cal parlar ara d'una qüestió molt complexa pel tal de fer respectar els interessos d'aquells boscos y muntanyes.

PENYORAMENTS OER INFRACCIONS A SALTEGUEL:

En pàgines anteriors hem al·ludí als penyoraments, multes i sancions, amb què les autoritats puigcerdanenques havien de castigar, ben sovint, als infractors de les ordinacions sobre els boscos i muntanyes de la Baronia de Saltègel. Ens veiem obligats a referir-ne uns quants. Abans, però ens cal fer ressò del privilegi en virtut del qual el Comú de Puigcerdà tenia el dret de prendre penyores com a fiança de la multa en la què incurrien els infractors d'aquells termes; dret

que consta en diferents documents antics i que ve recolzat en una provisió reial de 1418, (en lletí) que ben extratada diu: "Que els honorables cònsols de Puigcerdà, en nom del Comú de la Vila, tenien — ja de molt temps antics— el dret de penyora "pignorandi" en le seves muntanyes i termes a tots i qualssevol vestiers grossos i menuts que allí es trobessin peixent sense autorització i també altres infractors que fessin llenya en dits termes, així com el dret d'executar les penyores i multes; drets dels què ninguú no els en podia privar.

Preterim, a posta, alguns penyoraments (molt pocs) referents al segle XV. —Ara bé, durant els segles XVI i XVII, a penes hi ha un decenni en què no sovintegin els penyoraments.

L'any 1521, els bestiers d'en Joan Pere Solanell de Ribes i d'en Perot del Riu s'havien menajat gairebé totes les pastures del terme de saltèguel que els cònsols havien arrendat a Guillem Ramon Sala de Puigcerdà pel preu de 40 pacífics, equivalents a 40 lliures barcelonines; aquells foren condemnats a indemnitzar-li pels danys causats, 15 pacífics, és a dir, 15 lliures barcelonines. — Més endavant — el 12 de Juliol de 1542, Janot de Riu amb Janot de Rosset foren penyorats pel frau d'haver entrat amb llur bestiar en termes de Sagramorta i Riuet, Senyoria dels dominics de Puigcerdà, quei havien arrendat aquells hernatges a Pere Moxó.

El primer de Juny de 1522, el Batlle de Saltèguel penyorà els bestiers dels senyors Palmerola, Solanell, Sala, d'en Torrent de Callastres, d'Agustí Cardona i d'en Carbone de Llivia que havien consumit i descostat tot l'Herbatge de Saltèguel; se'ls fa pagar l'arrendament de tot un any. Referent a Llivia l'any 1647, trobem un altre penyorament a tres individus, entre ells el Batlle, tots de Llivia, que hi feien péixer llurs bestiers (uns 800 caps entre moltons i ovelles); en perna els fou degollat un primal i havien de portar a la vila tot el bestiar penyorat, en pena de 100 ducats, si no pagaven els dnya ocasionats.

(Continuarà) Salvador Galceran
Arxiver Diplomat.

Des de fa 79 anys
apliquem el mutualisme autogestionari.

AGRUPACIÓ MÚTUA

Si coneixeu algun soci, pregunteu-li què en pensa.
Si coneixeu algú que ja ha fet tard i se'n plany,
pregunteu-li per què hauria volgut ser-ne.

Tothom, homes i dones, des dels 16 anys, podeu
formar part d'aquesta gran tasca col·lectiva.

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Informe-vos-en: algun familiar o amic deu ser un dels 215.000
socis o sòcies que formen l'Agrupació Mútua i us en parlarà.

Si voleu, telefoneu al 318 18 00 - 318 40 50 de Barcelona
o visiteu l'estatge social a la Granvia, 621 de 8 a 14 hores.

* perquè ja ha complert els 40 anys

TOTHOM AMB LA RÀDIO

Una de les qüestions que preocupa a molta gent, jove sobretot, és la de la fundació d'una emissora de ràdio a la Cerdanya.

Per això RUFACA va anar a parlar amb un entés d'aquest tipus de temes: Josep Maria Teignier, que a més d'ésser Ràdioafecionat, corresponsal de Ràdio Olot a la Cerdanya i un dels fundadors de l'escola de Ràdioafecionats a Puigcerdà -és un dels set socis que volen emprendre l'aventura d'obrir una emissora de ràdio a la Cerdanya.

RUFACA.— Com es dirà aquesta emissora si es porta a terme?

Josep M. Teignier.— Ràdio Cerdanya, S.A.

R.— Què passa amb aquest projecte?

J.M.T.— Bé, fa aproximadament un any un grup de socis vàrem sol·licitar una llicència per a muntar una emissora de ràdio a la Cerdanya el dia vint-i-cinc de juliol ens l'havien de donar però el govern central va presentar al Tribunal Constitucional un recurs d'inconstitucionalitat al que la Generalitat donés les llicències, i així estem. . .

R.— Així quan podrem gaudir d'aquesta emissora?

J.M.T.— Si les coses van bé el mes de desembre d'aquest mateix any ens poden concedir la llicència, són paraules de Max Canher quan va venir a Puigcerdà.

R.— Si la llicència per fi la concedeixen, al cap de un quant temps estarà en funcionament?

J.M.T.— La llicència que ens donaran serà provisional per dir-ho d'alguna manera, després tenim sis mesos per muntar-la i si va bé tot ens donen la definitiva.

R.— L'emissora com serà comercial o bé municipal?

J.M.T.— Comercial, serà una emissora com per exemple Ràdio

Olot ja que al ser fundada per set socis serà comercial. Si fos Municipal la tindria de demanar l'ajuntament, aleshores no es podria fer cap classe de publicitat i el cost per mantenir-la seria molt elevat. Serà simplement un negoci.

R.— Serà Comarcal, Local o bé extra-comarcal?

J.M.T.— Serà comarcal. Hi ha un projecte de posar les antenes a la Tossa d'Alp, aleshores se sentiria fora de la Cerdanya i això beneficiaria molt per la qüestió de la publicitat, si una determinada empresa vol posar un anunci li interessarà més si escolten l'anunci cent-mil persones que no si l'escolten deu-mil persones.

R.— La potència d'aquesta emissora si tot surt bé de quant serà?

J.M.T.— Un kilowatt, però canvia molt un kilowatt posat aquí a Puigcerdà que si el posem a la Tossa.

R.— Ràdio Olot quina potència té?

J.M.T.— Un kilowatt també.

R.— Tècnicament parlant, serà de FM mono o bé Stereo?

J.M.T.— Nosaltres la tenim demanada amb Stereo però la legislació diu que té de ésser amb mono, perquè així no ocupa tanta banda al dial, però per poc que puguem la posarem Stereo..

R.— On estarà situada?

J.M.T.— A Puigcerdà perquè creiem que compleix una sèrie de requisits que no compleix cap altre població de la Cerdanya, apart que és la capital.

R.— El personal serà professional o bé seran afecionats?

J.M.T.— No, el personal serà professional, ara bé, també podran col·laborar d'altres persones i si el negoci dóna se'ls gratificarà.

R.— Quantes hores diàries emitarà?

J.M.T.— Catorze hores al dia, hi

haurà dos torns de set hores.

R.— Quan personal es contractarà?

J.M.T.— Bé, al menys un tècnic, un director i un oficinista.

R.— La Generalitat ha aportat o aportarà algun ajut econòmic?

J.M.T.— No al ser una emissora Comercial la Generalitat no pot aportar cap classe d'ajut econòmic.

R.— Alguna altra entitat, banc, caixa d'estalvis?

J.M.T.— No, perquè els que aportem això som nosaltres els socis que ho volem fer.

R.— L'ajuntament recolza el projecte?

J.M.T.— Si, vàrem enviar una carta a tots els ajuntaments de la Cerdanya i tots estan d'acord amb el projecte.

R.— El pressupost de l'Emissora quin és?

J.M.T.— Cinc milions de pessetes sense comptar el local.

R.— Les cases de discos enviaran els discos no?

J.M.T.— Normalment si, les cases de discos re remetien els discos més nous, però clar, es té de comprar discos vells que hagin sortit abans i això o posarem de la nostra butxaca.

R.— Dependrà en alguna cosa de Ràdio Olot?

J.M.T.— No dependrà en absolut de Ràdio Olot, serà una emissora de la Cerdanya, ara bé al principi podria ser que fes diverses connexions amb aquesta emissora perquè al ser nova li costarà agafar audiència.

R.— Els serveis informatius comptaran amb un teletipus?

J.M.T.— Clar això serà més endavant si les coses marxen bé. Un teletipus val molts diners i el seu manteniment també, s'ha de tenir en compte que es té de pagar a la telefònica una quantitat de doscentes mil pessetes i això de moment ho

tenim de parlar i possiblement tindrem d'esperar un temps.

R.— Ràdio Cerdanya connectarà així com ho fa Ràdio Olot amb Ràdio 4 o d'altres emissores per tal de donar espais informatius, culturals o coses així?

J.M.T.— Sí, per descomptat, farem diverses connexions diàries.

R.— La programació serà en català o bé en castellà?

J.M.T.— En català la major part del dia, bé això ja ho veurem quan tinguem la llicència que és el primer que tenim de tenir.

R.— Creu que hi col·laborarà la gent?

J.M.T.— Sí, jo crec que sí, sobre tot la joventut. La Ràdio jo crec que es troba en un bon moment i ha guanyat molt en els darrers anys.

R.— Què hi ha fet de l'emissora?

J.M.T.— Bé, de fet materialment no hi ha res, és tot un paper, projectes i plànols és el que hi ha fet fins al moment.

R.— Hi haurà corresponsals?

J.M.T.— Sí, hi haurà una xarxa de corresponsals a tota la Cerdanya.

R.— Abans hi havia una emissora de ràdio a Puigcerdà què va passar?

J.M.T.— Jo hi havia treballat, clar això fa disset o divuit anys a més era molt jove i no sé què va passar en aquest sentit no us puc informar del que va passar.

R.— Queda quelcom d'aquesta emissora?

J.M.T.— No, no queda res de res.

R.— Bé, esperem que el projecte tiri endavant i poguem tenir una emissora per la Cerdanya, per fi, per la nostra part col·laborarem en el que puguem.

Jordi Sabartés i
Francesc Orriols

crus roja — informa

EN CAS DE FRACTURES

QUÈ HE DE FER?

- Immovilitzar l'extremitat fracturada enllistonar-la amb un tros de fusta, un paraigua, bastó, etc.
- Si hi ha ferida aplicar-hi una compresa neta.

QUÈ NO HE DE FER?

- No moure mai el membre fracturat.
- Envenar o lligar amb força.
- Procurar netejar les ferides.

Puigcerdà, 10 de setembre del 1981
SECCIÓ DE SOCORRISME
de CREU ROJA

PARTICIPACION de los SERVICIOS SANITARIOS FRANCESES

En el transcurso de estos últimos años ha sido constante el interés de la Asamblea de la Cerdanya en lograr de los Servicios Sanitarios fran-

ceses, la máxima coordinación posible para una eficaz participación conjunta ante cualquier urgencia que se produzca en la Cerdanya franco-española. Para ello, ha sido imprescindible con la ayuda e incondicional disposición de la ADUANA, GUARDIA CIVIL y POLICIA NACIONAL, y por parte

francesa, de la GENDARMERIA, ADUANA y SERVICIOS POLICIALES; a cuyas Autoridades y desde aquí, queremos dejar constancia del más sincero agradecimiento por las atenciones recibidas.

MANIOBRAS CONJUNTAS con CROIX ROUGE FRANCAISE

Ha sido muy importante para nuestra Brigada de Socorro el poder participar en varias ocasiones en simulacros de accidentes graves efectuados en la zona del Canigó, en cuyos salvamentos actuó una Sección de Tropas de Socorro de esta Asamblea de la Cerdanya, dotada de Ambulancia y personal; habiéndose logrado siempre resultados muy positivos (incluidos los heridos...).

En la actualidad se están efectuando los preparativos para llevar a efecto un salvamento de heridos de un simulado accidente de aviación en nuestra Comarca, con la participación francesa y haciendo uso de todo nuestro personal y material correspondiente.

CURSOS de SOCORRISMO

A finales de Setiembre se iniciará en Puigcerdá el Curso de Socorrismo que anualmente se organiza, con la participación de CROIX ROUGE FRANCAISE en lo que a las prácticas se refiere, dándonos así a conocer sus técnicas de salvamento.

SERVICIO de AMBULANCIAS FRANCESAS

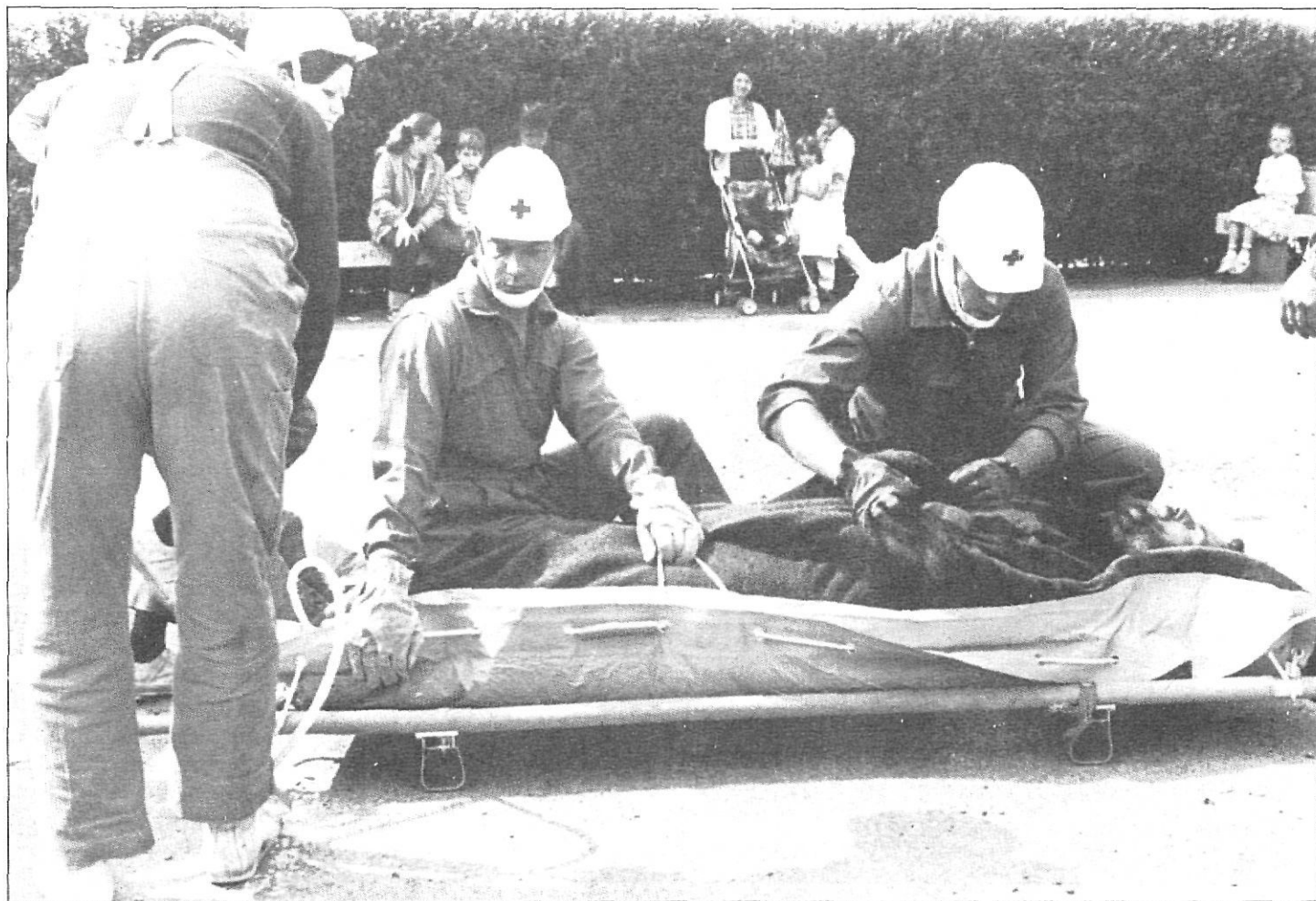
Al hallarse prohibida la entrada de Ambulancias extranjeras en nuestro País, esta Asamblea de la Cerdanya efectuó en su día las gestiones oportunas para lograr la colaboración de éstas ante cualquier

urgencia que a través de CRUZ ROJA sean requeridas y con la debida autorización, ya se han llevado a efecto durante estos últimos años varios traslados de urgencia participando, eso sí, personal de nuestra Sección de Tropas de Socorro.

Debemos agradecer públicamente la colaboración de dichas Ambulancias, muy especialmente las de "CARDONNA" de Ur, que se hallan a nuestra disposición y GRATUITAMENTE en casos de accidente.

INTERVENCION del S.A.M.U. 66 en Cerdanya Española

La Unidad Movil de Cerdagne-CAPCIR del "SAMU 66" (Service

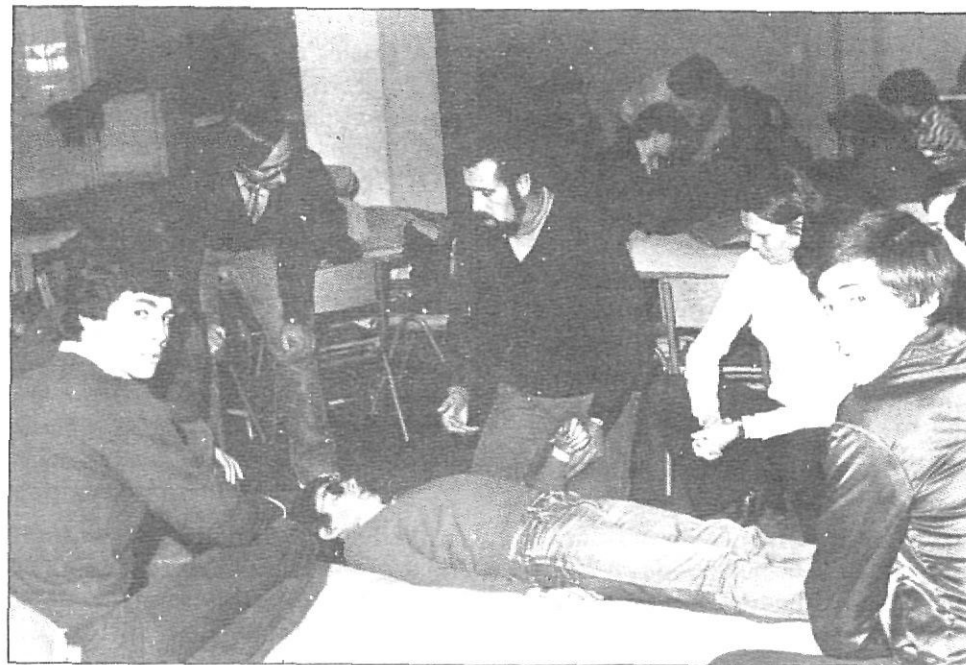

crus roja — informa

d'Aide Médicale Urgente) importante servicio Médico totalmente preparado para intervenir de inmediato en el mismo lugar del siniestro, no importa el lugar donde se produzca éste, se halla a nuestra incondicional disposición, después de haber logrado en el año 1976 las oportunas autorizaciones aduaneras, para acudir cuando sean requeridos sus servicios, haciendo uso del material y personal sanitario adecuado —empleándose incluso, si el caso lo requiere—, el helicóptero que se halla en Cerdagne-CAPCIR para llevar a cabo con toda rapidez todo tipo de rescate de heridos.

*"AMICALE CATALANE
de DONNEURS de SANG
BENEVOLES"*

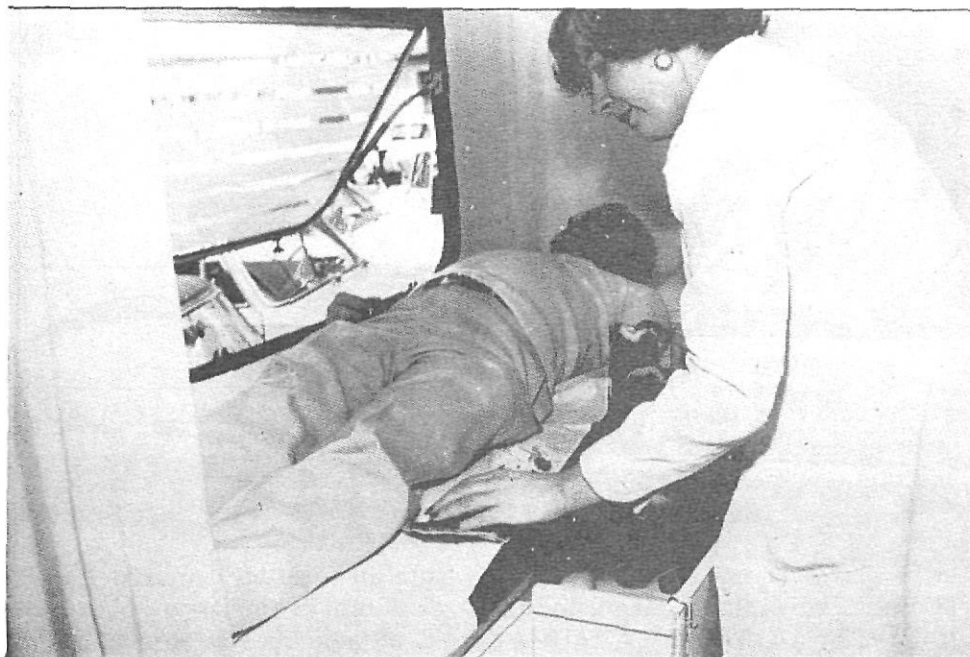
Se halla establecido un permanente contacto con la Asociación de Donantes Altruistas de Sangre "AMICALAE CATALANE" con sede en St. ESTEVE (Pirineos Orientales), de gran importancia en su distrito departamental por la actividad que están llevando a efecto.

Con motivo de la instalación del Banco de Sangre de Catalunya de la CRUZ ROJA en nuestra Villa, fuimos visitados por el Delegado en Cerdagne-CAPCIR, Mr. PHILIPPE, habiendo quedado muy satisfecho por el desarrollo de la colecta, que

en aquellos momentos se llevaba a cabo y que se logró el resultado siguiente:

Donantes atendidos	62
Extracciones efectuadas	52
Litros de sangre	21

NOTICIA de ULTIMA HORA

Habiéndose realizado la tradicional FIESTA de la BANDERITA, gracias a la colaboración recibida, se ha recaudado el siguiente importe:

Pesetas	468.358,—
Franco franceses	1.890,85

A todas las personas que, gracias a su esfuerzo, han logrado una Fiesta "positiva", la Asamblea de la Cerdanya quiere agradecer muy sinceramente la valiosa colaboración recibida.

Puigcerdá, 10 de setiembre de 1981

UNIÓ DE RADIOAFICIONATS ESPANYOLS

Apa ... que amb aquesta antena parlarem fins i tot amb els de la lluna...

La Ràdio Club de la Cerdanya, va organitzar el passat dia 9 d'Agost la 1a. Trobada de Radioaficionats en el Pirineu de Cerdanya, la festa consistia en trobar-se en el Pla d'Anyella i passar un dia junts parlant de l'afeció comú: la ràdio. Des del dia abans varis col·legues es varen traslladar fins al Pla d'Anyella per tal de preparar les antenes, emissores i d'altres detalls d'organització. Des de les 9 del matí del dia 9 foren molts els radioaficionats de Catalunya i arreu que es feien presents en el lloc de concentració. S'establí un control d'emissores mòbils per guiar els amics que no coneixien les nostres comarques. Podem dir que uns 250 col·legues ens varen reunir per passar junts el dia. S'instal·là un servei de bar-restaurant i s'organitzaren d'altres activitats com les cucanyes pels petits, l'actuació de l'esbart dançaire d'Alp, concurs d'estirar la corda, etc. També durant el dia a tots els radioaficionats que connectessin amb la nostra emissora se'ls otorgà una QSL (targeta de confirmació de contacte) especial amb motiu de la trobada, que s'acabà amb una xocolatada per la tarda en un cèntric hotel de La Molina.

També el Ràdio Club Cerdanya, va estar present en la mostra d'activitats de la Cerdanya que s'organitzà amb motiu de la 1a. Diada de la Cerdanya. Vàrem instal·lar una emissora de H.F. i una altre de V.H.F., improvisant unes antenes però aconseguint fer simpàtics contactes amb estacions alemanyes, angleses, italianes, espanyoles, etc. Des d'aquest espai felicitem als organitzadors de la Diada per l'encert i èxit assolit.

R.C.C.

HIT-PARADE

DISCO

1. STARS ON 45 S.M.S.
2. LOS OJOS DE BETTE DAVIS
3. JESSICA
4. MALAIKA
5. AMOR SOLITARIO
6. TIENES ALGO QUE ME GUSTA
7. COMO ELIMINAR A SU JEFE
8. BUSCANDO PISTAS
9. LEVANTA LAS MANOS DAME TU CORAZON
10. ON THE ROAD AGAIN

CANTANTE

- FONOGRAM
 KIM KARNES
 SECRET SERVICE
 BONEY M
 LIO
 STATUS QUO
 DOLLY PARTON
 ROBERT PALMER
 O'TTAWAN
 BARRABAS

(S.M.S.): Super Maxi Single

Ildefonso Marino.

Benvinguts en aquesta nova secció d'aquesta revista: en aquest apartat ens hem fet el propòsit de donar unes idees, uns consells pràctics i entretinguts, per a tots aquells que posseeixen un equip de so, un aparell tocadiscos, fins i tot encara que sigui un simple casset esperant que sigui del vostre agrat.

NOTÍCIES HI FI 2000

La tècnica de so cada dia es perfecciona més i tenim una notícia que donar-vos, es tracta dels tocadiscos amb cap fonocapto (capsula) de raigs làsers que arribaran a Espanya aquest any nou; el seu funcionament com us podeu imaginar serà molt complicat ja que tindran la funció de reproduir discs grabats amb material aleat amb platí i amb una amplificació molt més sofisticada que l'actual.

Clar que després hi haurà el factor preu que com és natural serà molt més elevat degut a la poca producció existent actualment.

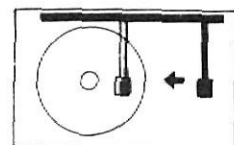
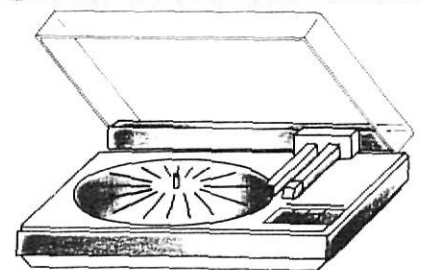
CONSELLS HI FI 2000 LA INSTAL·LACIÓ DE L'EQUIP DE SO (STEREO)

Com és normal a l'hora de comprar un equip de so tots volem treure un rendiment del 100 per 100 però hem de saber com instal·lar-lo per aconseguir el nostre propòsit.

Col·locació de les pantalles acústiques (baffles); hem de vigilar sempre que els baffles es mirin cara a cara només així podrem aconseguir el perfecte stereo però també no molt a prop un de l'altre; una altra pega que se'ns presenta és que com més a prop estigui el aparell de so dels altaveus pitjor ens sonarà o sigui que ha d'haver una distància prudencial.

NOVETATS HI FI

Es tracta del nou sistema de giradiscos en el qual el braç es desplaça de dreta a esquerra seguint la trajectòria del disc amb un sistema sem-

2. BRAZO DESPLAZAMIENTO LATERAL

blant al plat giradiscos de grabar i que està comprovat que reproduceix el 50 per 100 millor que l'actual.

Jordi Sabartés i
Fernando González

Enquesta sobre el català

Durant el curs 1980-81 els professors de llengua catalana de l'Institut de Batxillerat de Puigcerdà vàrem proposar una enquesta als alumnes de B.U.P. i C.O.U sobre l'ús del català. Vàrem passar prop de 200 enquestes sobre un total de 270 alumnes; simultàniament l'enquesta ha estat passada a l'Institut de Batxillerat de la Seu d'Urgell, els resultats de la qual també copiem. El contingut de l'enquesta és tret d'una altre que l'any 1977 havia estat proposada a alumnes d'Institut pel Col·legi de Llicenciats de C. i C.

Els principals resultats són el següents:

	I. de P.	I. de la S.
Q/19 – El teu pare sap parlar català?		
1 – Sí	91,3	87,6
2 – No	8,8	12,3
Q/20 – La teva mare sap parlar català?		
1 – Sí	87,9	87,-
2 – No	12,1	12,9
Q/21 – Com parlen els teus pares entre ells?		
1 – únicament en català	71,4	76,6
2 – únicament en castellà	16,5	15,9
3 – amb predomini del català	6,1	1,1
4 – amb predomini del castellà	3,9	3,8
5 – en les dues llengües per igual	1,2	2,3
Q/24 – Entens el català?		
1 – Sí	94,7	96,1
2 – sí, però amb dificultat.	5,2	3,8
3 – no	0,-	0,-
Q/27 – Saps parlar català?		
1 – sí	92,6	88,4
2 – sí, però amb dificultat	7,6	7,9
3 – no	0,8	3,5
Q/28 – Parles català amb els companys de classe?		
1 – sí	34,1	32,7
2 – no	10,6	9,7
3 – depèn	54,9	57,5
Q/30 – Parles català dins d'un grup de persones que parlen o entenen el català?		
1 – sí	74,2	80,2
2 – no	9,8	8,5
3 – depèn	15,9	11,2

Q/34 – Saps llegir en català?

1 – sí	83,-	77,-
2 – sí, però amb dificultat	16,9	22,4
3 – no	0	0,5

Q/42 – Hi ha algun professor que t'expliqui la seva assignatura en català?

1 – Cap	0	21,8
2 – un o dos	41,6	59,-
3 – de dos a cinc	55,5	19,1
4 – tots	2,8	0,2

Q/51 – Creus que l'ensenyament del batxillerat als Països Catalans hauria de ser:

1 – només en català	11,5	17,1
2 – només en castellà	2,1	2,95
3 – en castellà sense desatendre el català	23,3	28,3
4 – en català sense desatendre el castellà	62,5	51,6

Si llegim els resultats amb atenció hi descobrirem força contradiccions, bé que dins d'un marge reduït, ja que en la meua opinió no arriben a invalidar l'enquesta. Aquest marge pot ser degut a una mala lectura del text (o a una deficient explicació per part del professor), o al fet que els qui la proposaven eren els professors de llengua catalana i això pot condicionar una certa insinceritat a favor del català (Qüestió 51?), o, simplement, al fet, detectable en alguns casos, de no pendre-se-la seriosament. Val a dir, però, que l'enquesta va ser presentada com un treball seriós i obligatòriament anònim.

Pel que fa als resultats de l'I. de la Seu són força semblants i, de fet, ens limitem a copiar-los; correspon als nostres companys d'allí fer-ne un comentari.

Globalment, els resultats d'ambdós Instituts demostren una majoria de catalanoparlans –un 70 per cent (Qüestió 21)–, en cara que sovint son catalanoparlants *Espirituals*, no reals. Abans, però, d'avançar conclusions voldria fer notar una constant dels resultats parcials que no queda reflectida en els resultats totals. L'enquesta comprèn, com he dit, tres cursos de BUP i el COÜ; al llarg dels quatre nivells els resultats es modifiquen en el sentit de catalanització creixent. Al marge de l'edat, que sens dubte hi té un paper, penso que la causa principal és la castellanització indiscriminada que els alumnes reben (o han rebut els enquestats) en les dues etapes d'ensenyament bàsic. És important en aquest sentit la informació aportada per la Diputació de Girona i publicada pel diari AVUI (22-7-81) segons la qual a la pro-

als alumnes de l'Institut

víncia de Girona l'ensenyament en català és d'un 89 per cent a la Garrotxa, d'un 81 per cent al Baix Empordà, d'un 70 per cent al Gironès, d'un 64 per cent a la Selva, d'un 58 per cent a l'Alt Empordà, d'un 55 per cent al Ripollès i d'un 14 per cent a la Cerdanya. Alguns d'aquests resultats parcials són els següents:

	1er	2on	3er	COU
Q/24 – Entens el català				
1 – sí	90,6	90,5	98,4	100
2 – sí però amb dificultat	9,3	9,5	1,6	0
3 – no	0	0	0	0

	1er	2on	3er	COU
Q/30 – Parles català dins d'un grup de persones que parlen o entenen el català?				
1 – sí	68,7	85,7	61,6	80
2 – no	15,6	4,7	8,3	10
3 – depèn	15,6	9,5	28,3	10

	1er	2on	3er	COU
Q/51 – Creus que l'ensenyament del batxillerat als Països Catalans hauria de ser:				
1 – només en català	13,6	9,5	18	5
2 – només en castellà	6,8	0	1,6	0
3 – en castellà sense desatendre el català	50	28,5	15	0
4 – en català sense desatendre el castellà	29,5	61,9	63	95

Observeu el punt 4, d'aquesta darrera qüestió que, penso, és el més significatiu del que he estat dient.

Un altre aspecte important són els alts percentatges dels punts "3 depèn" a les qüestions 28. Es a dir, la major part dels alumnes catalanoparlants substitueixen automàticament el català pel castellà quan l'interlocutor els parla en aquesta darrera llengua; això no obstant a la qüestió 30 – Parles català dins d'un grup de persones que parlen o (entenen) el català? – un 74,2 per cent contesten afirmativament. Potser no estigui pro ben expressada la pregunta, el que sí vull fer constar és que és un resultat fals, com també és fals el 34,1 per cent de la qüestió 28. Després de 9 mesos de contacte amb els alumnes puc afirmar que no he sentit mai un sol alumne que fes ús del català davant un interlocutor castellà malgrat entengui el català (qüestió 24), aquest resultat,

en canvi, és correcte per la constatació que n'he fet treballant amb l'alumnat.

No puc fer extensius a tota la comunitat cerdana els resultats obtinguts amb batxillers de 14-18 anys, però sí que són relativament representatius. La comarca és catalanoparlante però, psicològicament, el català té la condició de segona llengua de la manera més descarada, els joves catalans substitueixen el català pel castellà al més petit estímul (cosa que a l'inrevés no passa mai tot i que un 91,6 per cent d'alumnes pretenen saber parlar català –qüestió 27–. És evident que les actituds psicolingüístiques dels batxillers cerdans no fan sinó traduir la realitat sociolingüística de la comunitat: A l'Institut als alumnes els és sumministrat pràcticament tot en castellà, apunts, exàmens, carnets de notes, circulars, rètols, cartells, informació... (i al.ludeixo només a la llengua escrita), i fora de l'Institut exactament igual. Pretendre que els alumnes sentin la utilitat del català és somiar truites.

De fet, la normalització lingüística és, de moment, il·lusòria a qualsevol comarca del país; sí, però, que la Cerdanya està visiblement endarrerida en aquesta qüestió, i si tenim en compte la seva composició social predominantment catalana el fet és notablement greu. Des del meu punt de vista la Cerdanya conserva encara tots els tics, hàbits i costums lingüístics de l'època pre-democràtica. D'altra banda necessari superar la condició fronterera de la comunitat cerdana (negativa pel que fa a la normalització del català), és necessari superar el turisme multilingüe que dilueix la utilitat del català i superar també l'allunyament del principals centres de cultura on la normalització lingüística porta una altra dinàmica.

Jordi Cassany

JOIERIA
RELOTGERIA

J. Fullana

PUIGCERDÀ

L'ISART

Restaurant típic de muntanya
Escudella i carn a la brasa

Tel. 880.662 - 26 BOLVIR

EL TRATADO DE BAYONA (IV)

Art. 29.— Los contratos escritos o verbales que hoy existen entre los fronterizos de uno y otro país, y no sean contrarios al presente convenio conservarán fuerza y valor hasta la expiración del plazo que se hubiese marcado para su duración.

A excepción de lo pactado en estos contratos y en el presente Tratado, no se podrá por ningún título reclamar de la nación vecina derecho ni uso alguno aunque no sea contrario a dichos contratos ni a este Tratado.

Se conserva no obstante a los rayanos la facultad que han tenido siempre de celebrar entre sí los contratos de pastos u otros que juzguen conveniente a sus intereses y a sus relaciones de buena vecindad; pero en lo sucesivo se deberá obtener indispensablemente del Gobernador civil y del Prefecto la correspondiente aprobación para la validez de estos contratos, cuya duración no podrá exceder de cinco años.

Art. 30.— El reglamento relativo a prendamientos de ganados, anejo a los Tratados de Bayona de 2 de diciembre de 1856 y 14 de abril de 1862 será aplicable a toda la fronteradeslindada en los artículos anteriores del 1o. al 16 inclusive, y en consecuencia figurará también como anejo a continuación del acta general de amojonamiento prescrita en el artículo 17 precedente.

Art. 31.— Quedan nulos de hecho y de derecho, en cuanto sea contrario a las estipulaciones contenidas en los artículos que anteceden las donaciones, declaraciones, convenios, sentencias arbitrales y contratos de cualquier naturaleza, referentes bien al trazado de la frontera desde el Valle de Andorra hasta el Mediterráneo y al de la del territorio enclavado de Llivia, o bien a la situación legal, aprovechamiento y servidumbre de los territorios limitrofes:

Art. 32.— El presente Tratado se pondrá en ejecución a los 15 días de 16/RUFACA

promulgada el acta general de amojonamiento prescrita en el artículo 17.

Art. 33 y último.— Este tratado será ratificado y, las ratificaciones canjeadas en París lo antes posible.

En fe de lo cual los respectivos Plenipotenciarios lo han firmado y puesto en él el sello de sus armas.

ACTA ADICIONAL

Los infrascritos Plenipotenciarios de España y Francia para el deslinde internacional en el Pirineo, debidamente autorizados por sus respectivos Soberanos, a fin de reunir en una sola Acta las disposiciones aplicables en ambos Estados a toda la frontera, y relativas a la conservación del amojonamiento, a los ganados y pastos, a las propiedades cortadas por la línea divisoria, y al aprovechamiento de aguas de uso común, cuyas disposiciones, atendida su índole general, requieren un lugar especial que no podían encontrar en los Tratados de Bayona de 2 de diciembre de 1856, 14 de abril de 1862 ni en el fechado en el día de hoy, han convenido en los artículos siguientes:

CONSERVACION DEL AMOJONAMIENTO INTERNACIONAL

Art. 1.— Todos los años, por el mes de Agosto, las Autoridades administrativas superiores de las provincias y departamentos interesados se pondrán de acuerdo para prevenir a los Ayuntamientos interesados que nombren los delegados que en cada distrito municipal, y en unión con los del territorio contiguo del otro Estado, han de hacer sin demora una visita escrupulosa del amojonamiento de su frontera, debiendo levantarse de ella acta por una y otra parte, y remitirse oficialmente a las indicadas Autoridades superiores para los efectos que haya lugar.

Art. 2.— Sin perjuicio de lo prevenido en el artículo anterior, y con objeto de asegurar la conservación de las mugas en toda la línea inter-

nacional de un modo más eficaz que el establecido hasta ahora, los Gobernadores civiles y los Prefectos se pondrán de acuerdo, cada uno por lo relativo a su provincia o departamento, con los jefes de los diversos ramos de la Administración pública, para que estos ordenen a sus dependientes empleados en la frontera, que serán los más especial y directamente encargados de este cuidado, a fin de que no se infiera daño alguno a dichas mugas, que hagan constar los deterioros hechos, traten de descubrir a sus autores y comuniquen en fin a las Autoridades competentes cuanto se refiera a este propósito.

Art. 3.— Los Gobernadores civiles y los Prefectos obrarán de concierto para el restablecimiento de las mugas destruidas o arrancadas, debiendo abonar por partes iguales, los dos Gobiernos todos los gastos que esto ocasione, excepto las dietas de los Ingenieros que se satisfarán respectivamente por cada Estado, a no ser que se convenga en la delegación de un sólo Ingeniero, cuyas dietas deberán entonces pesar sobre ambos países. Si los autores del daño fueren descubiertos, responderán de él personalmente.

GANADOS Y PASTOS

Art. 4.— Para el fomento recíproco de la industria pecuaria en ambos lados de la frontera, los ganados de toda especie que vayan directamente de un país a gozar de los pastos cuyo disfrute legítimo le corresponda en el otro, no adeudarán ni serán sometidos a formalidad fiscal ni otra alguna, e igual franquicia disfrutarán los ganados que tengan que servirse de un camino o cruzar un territorio del Estado vecino para ir al goce de las yerbas que en él o en el suyo propio les pertenezcan por un título legítimo.

(Continuará)

*(Recordamos que los capítulos I, II, III del Tratado de Bayona han sido publicados en anteriores RUFACAS correspondientes a los números 20/22/24).

EL DERECHO A CONOCER SU GENERACION: LOS AÑOS 60

Para todos los que nacieron entre los años 42 y 52, existió toda una serie de acontecimientos socio-políticos y filosóficos que llevaron a tal generación a considerarse como los pioneros de los tiempos modernos.

Hace 20 años, la "beat generation" escandalizaba la América conformista que pronto iba a atascarse en el lodozal vietnamita. Jack Kerouac, Allen Ginsberg, William Burroughs, fueron sus jefes de fila, pero también en Europa suenan nombres como Bob Dylan, Donovan, Antoine, M. Polnareff, Bernard de Vries, Mouna Aguigui.

¿Qué proponía esta "generación combativa"? Un modelo de estrategia frente a todos los poderes. También fue un modelo de escritura, de poemas, de formas de dibujar (recordemos la época "underground") y una forma de hablar que todavía sigue vigente y completada por el vocabulario "pasota" que encontramos hasta en los medios publicitarios. La Beat Generation o los Beatnicks, fueron los padres de los hippies, y sobretudo los profetas de los tiempos que empezamos a vivir con la crisis socio-política. Denunciaron en aquellos años 60 el peligro de la sociedad de consumo que destruye la cultura y lleva a la inflación y al paro por la modernización de los medios de producción. También hablaban de la ecología y de la contaminación que iría creciendo. De estas intuiciones juveniles, nacieron revoluciones como la música pop, el pelo largo, las reivindicaciones anti-comunistas y pacíficas, la división de la sociedad en células comunitarias o autónomas. Rechazaron al mismo tiempo el milagro de la opulencia y el modelo del hombre-tecnócrata. No creen en la racionalidad científica que les propone la universidad, el mundo de los negocios, y los hombres políticos; prefieren el acercamiento espiritual y la imaginación.

No creen pues en el hombre que crea una supuesta sociedad de progreso o de destrucción, según los intereses de los dos bloques. Opta en pro del individuo, de la integridad, de la protección de todo ser vivo.

Claro está, este movimiento "beat" no representa toda la generación nacida entre los años 42 y 52 ni mucho menos, pero de una forma u otra, e inconscientemente en muchos casos, ha marcado una inmensa parte de aquella juventud. El movimiento Beat no fue más en realidad que la punta de lanza, el máximo ideológico con el grito de Ginsberg resistiendo a la normalización.

La explosión socio-cultural de los años 60 es incon vencible sin esta generación inquieta y sus elementos más avanzados. Con este espíritu se luchó contra el racismo con John Kennedy y Martin Luther King, la desigualdad social, la cultura clásica, la guerra imperialista, las ideas conservadoras.

Hoy se intenta borrar estos años de la historia contemporánea por todos los medios, como si hubiera sido una "casual crisis de juventud" grabada en una sociedad caótica. Según A. Ginsberg "nuestro pasado reciente de las ideas de los años 60 es saboteado por una amplia conspiración para imponer a la humanidad un solo nivel de consciencia mecánica y para destruir todas las manifestaciones de nuestra sensibilidad". Y W. Burroughs seguía diciendo que esta conspiración consiste en imponer el universo científico como si fuese la única real. (Ya nos damos cuenta ahora a lo que nos lleva tal universo. . .)

Lo que reúne la generación de los años 42-52 con el movimiento "beat" es una cierta comunidad de análisis quitando tal vez los extremos: la opresión es multiforme, el objetivo de la creación de un nuevo orden, de una nueva sensibilidad

puramente democrática capaz de transformar las estructuras fundamentales, es el deseo y la voluntad de emancipación que encontramos de una forma muy clara en los movimientos de liberación de la mujer.

Hay mucho que decir sobre los límites, las ambigüedades, las contradicciones de tal generación, y el balance crítico queda por hacer. Sin embargo no es un balance de esta naturaleza a lo que asistimos hoy en día, sino más bien a una deformación metódica de una concepción del mundo y la desvalorización sistemática de una sensibilidad (siento repetirme) típica de la postguerra. Este boicot informativo que se operó desde los años 70 tenía como meta borrar todo un eslabón histórico en el cual tantos se encontraron implicados (sea como mínimo por haberse interesado por la -beatlesmania-) y es sintomático del amplio movimiento conservador que, gracias a los beneficios obtenidos de una sociedad tecnócrata, posee tanta fuerza en nuestra época de crisis. En otras ocasiones, las ideas de los años 60 han sido recuperadas para confortar un orden fundado sobre la permisividad, la modernidad, y el mundialismo haciendo de los años 80 la época del mayor triunfo de la hipocresía, con el reformismo "new-look".

Ahora bien, falta preguntarse ¿qué pueden los años 60 aportar a nuestro mundo actual decadente desde la crisis de 1973? Es evidente que el orden interior no se puede resolver a partir de las ideas libertarias y altruistas de los años 60, la energía entonces gastada por los jóvenes en múltiples formas de concepción de la vida es totalmente ahogada por el peso de un no retorno posible provocado por la tecnología actual y respaldado por una nueva juventud, aparentemente "nietos" de los beatnicks, pero que

con sus aires de —pasotas— no hacen más que ser el cómplice de la sociedad amoral y materialista de nuestros días. El impacto de los años 60 depende de su ausencia de complejidad social actual prohibe las simplificaciones y las exclusivi-

dades. El existencialismo de Boris Vian ha muerto, como a continuación Albert Camus, Gerard Philippe, Janis Joplin, John Lennon, y tantos más... y de nada sirve la nostalgia para formar el mundo nuevo que "ellos" esperaban. Son nuevas

fuerzas y energías las que deben servir ahora pero, por favor, que se hable de esta época tan gloriosa y benévola que buscaba un mundo nuevo y que, de momento, ha perdido la partida.

J. P. Poirier

esports

CLUB POLIESPORTIU PUIGCERDÀ

IV JORNADA CHALLENGE DAVID MONER. Dia 27 d'Agost de 1981. Piscina: Club poliesportiu Puigcerdà, temp. aigua 26 graus , 6 carrers, 25 m. Clubs participants: C.N. OLOT, C.N. BANYOLES y C.N. PUIGCERDÀ.

JUTGE ARBITRE: Adrià Palomares López. Arribades: Albert Bosom Comanges. Cronometradors: Clubs participants.

4 x 25 m. Iliures masculins

1. C.P. Puigcerdà	1.17.6
Vivas, Fabra, Bosom, Mas	
2. C.N. Olot	1.18.1
Carre, Juanola, Gifreu, Colomer	
3. C.N. Olot	1.18.9
Carre, Gelada, Sotos, Dominguez	
4. C.N. Banyoles	1.23.5
Busquets, Poch, Tudela, Collell	
5. C.N. Banyoles	1.35.5
Llagostera, Ferres, Tallada, Alemany	

4 x 25 m. Iliures femenins

1. C.N. Banyoles	1.19.1
Latorre, Juanola, Pages, Dehesa	
2. C.P. Puigcerdà	1.19.6
Palomares, Bover, Alsina, Orriols	
3. C.N. Banyoles	1.35.0
Tudela, Maso, Bramon y Soler	
4. C.N. Olot	1.35.4
Camacho, Caro, Compte, Rapero	

50 m. Iliures masculins

1. Josep Vivas. Puigcerdà	0.36.8
2. Rafel Llumà. Olot	0.37.2
3. Jordi Latorre. Banyoles	0.37.3
4. Joaquim Esteba. Banyoles	0.38.9
5. Jaume Fabra. Puigcerdà	0.42.2

6. David Camacho. Olot	0.44.3
7. Pere Mas. Puigcerdà	0.44.4
8. Raul Nuñez. Olot	0.47.8
9. Josep Serra. Banyoles	0.49.2
10. Jordi Bosom. Puigcerdà	0.51.6
11. David del Olmo. Olot	0.52.7
12. Paquito Fernández. Olot	0.53.9
13. Jorge Sanchis. Olot	1.08.7
14. Pol Carre. Olot	1.12.5

50 m. papallona femenins

1. Anna M. Roura. Banyoles	0.42.9
2. Esther Palomares. Puigcerdà	0.45.3.
3. Anna Figa. Banyoles	0.47.7
4. Eva Ruiz. Olot	0.52.3
5. Olga Carnero. Olot	0.52.5
6. Rosa M. Orriols. Puigcerdà	0.53.0
7. M. Gloria Soler. Banyoles	0.59.5
8. Montse Bover. Puigcerdà	0.59.6
9. Montse Xarles. Banyoles	1.06.2
10. Immaculada Soler. Banyoles	1.08.1

100 m. Iliures masculins

1. Enric Treserras. Puigcerdà	1.18.5
2. Toni Ramos. Puigcerdà	1.20.2
3. Javier Bartrina. Banyoles	1.24.8
4. Ricardo Carre. Olot	1.28.4
5. J. Ramón Vidal. Puigcerdà	1.28.9
6. Salvadó Rochel. Puigcerdà	1.43.3
7. Juan Velasco. Olot	1.46.5

100 m. papallona femenins

1. Judit Carnero. Olot	1.42.9
2. Imma Romero. Olot	1.55.5
3. Silvia Roperó. Olot	2.46.4

Puntuació de la Jornada:

C.P. Puigcerdà	83 punts
C.N. Olot	72 punts
C.N. Banyoles	72 punts

PUNTUACIO FINAL:

C.N. OLOT	361 PUNTS
C.N. BANYOLES	293 PUNTS
C.P. PUIGCERDA	164 PUNTS

**XV CONCURSO
INFANTIL
DE PESCA**

CATEGORIA A (de 9 a 12 años)

1. Oriol Sitja
2. Francisca Simón García
3. Francisco Morralla Navarro
4. Alberto Rodríguez Ribot
5. Salvador Baamonde Lorenzo
6. José M. Tomas Bernat
7. Carlos Somoza Taboada
8. Pepita Sanchez Caballero
9. Inmaculada Cros Tubau
10. Antonio Guardia Miralpeix
- Marta Viladevall Pasola
- Jordi Gil Martí
- Francisco Castillo Prieto
- Diego López Carrera
- Jordi Reguant Macias
- Begoña Caballero Velayos
- M. Carmen Ramon Rodriguez
- Nuria Alonso Comella
- Fuencisla Alonso Comella
- José Antonio Ruiz Garcia
- Ana Sitja Tejedor
- Ferran Viladevall Pasola
- Abel Flaujat Viayna
- Jordi Lopez Guix

I CONCURSO DE PESCA INTERCLUBS

1. Melchor Tor Oliu	21. Juan Pozo Cañadas
2. Antonio Javier Alvarez Fdez.	22. Francisco Romero Ortega
3. José Moliner Florensa	23. Rafael Liseda Rodriguez
4. José Noguera Praena	24. Antonio Muñoz Fernandez
5. Juan Martin Gonzalvo	25. Juan Morralla Juan
6. Lorenzo Escarre Font	26. José Santañes Provencio
7. Miguel Palacin Carrera	27. Rafael Gimenez Alcaide
8. José Cros Ros	28. José Padreny Ferrer
9. Juan Serra Castells	29. José Martinez Gonzalez
10. Fernando Sanchez Tejera	30. Enrique Llorens Tormo
11. Pedro Gendrau Domenech	31. Jaume Ribot Llau
12. Francisco Escarre Casas	- Luis Plaza Victor
13. Enrique Silla Gispert	- J. Manuel Rodriguez Fdez.
14. Rafael Montaner Bentanachs	- Jaime Vega Esquerra
15. Francisco Rallo Fosch	- Pedro Salvador Gosa
16. Juan Ramon Pubill	- Fernando Gonzalez
17. Fermin Sarria Montane	- José Ribot Llau
18. Clamades Garcia Persona	- J.R. Vazquez Gimenez
19. Máximo Punzalo Plasencia	- Antonio Moreno Sanchez
20. José Corral Prat	

CATEGORIA B (de 6 a 8 años)

1. Estela Serra Serra
2. Leonardo Simón García
3. Susana Miras Diaz
4. Josep M. Bosom Caselles
5. Ana M. Naranjo Rodriguez
6. Jordi Naranjo Rodriguez
- Edgar Viladevall Pasola
- Esther Cros Tubau
- Marta Alonso Comellas
- Francisco Juan Taboada Trilles
- Carlos Castillo Prieto

Anuncieu-vos a
rufaca

POR EQUIPOS:

Sdad. Pescadores Deportivos Cerdanya	39.395
Unión Recreativa Bellver	30.745
Trucha mayor peso: Rafael Montane	1,595 grs.
Mayor núm. capturas: Melchor Tor	33 truchas
Truchas 1er. día	82
Truchas 2o. día	197
TOTAL	279
Peso 1er. día	11,870 grs.
Peso 2o. día	29,395 grs.
TOTAL	41,215 grs.

IL DIVERTIMENTO

En la obra, el Emilio de Jean-Jacques Rousseau, hallamos el siguiente párrafo: "Allí donde no hay sociedad no puede haber justicia, ni clemencia, ni generosidad, ni modestia, ni sobre todo el mérito a todas esas virtudes..." Hoy, basta con andar por las calles para evidenciar que se ha perdido la sensación a todo lo que constituye una forma natural de existencia, y hemos dejado paso al sepulturero de viejas tradiciones, armonías decimonónicas del recuerdo, para afrontar el bamboleo de la verdad y la fantasía, creando los nuevos dioses del Olimpo, aquellos que nos aproximan más a la sociedad perdida por la soledad, una soledad que nace en la pasión frustrada por el retablo de la incompreensión, "il divertimento" es tan solo la causa del efecto masturbador del placer al olvido, porque nadie reza por el perdón:

¿quién llora por esta, nuestra sociedad?; ¿quién otorga justicia, clemencia, generosidad, modestia y sobre todo el mérito a todas estas virtudes?

El destino al que no podemos renunciar, nos brinda la oportunidad de establecer una adecuada relación social, que puede manifestarse en un fin de formas: las pinturas en exposición de toda una realidad, cuando éstas sean meritorias de todas las virtudes que el ser humano adquiere por el compromiso a su propia libertad.

Si pretendemos transformar la cultura como raíz y base de nuestra sociedad, "il divertimento" como esencia de la misma, constituye un cancer al que debemos erradicar con el bisturi de la sabiduría y prudencia puestas en las manos del derecho a ser una voluntad llamada a encarnarse en la espiral de toda nuestra gratitud, una gratitud que emana de la única voluntad individual que se forja día tras día en el juego de la vida: pantomima, comedia y tragedia.

¿Por qué dejamos perder esta oportunidad?

Giovanni

ra-cinema-teatre-art-cultura-cinem

EXPOSICION DE PINTURA EN PUIGCERDA

Bajo el nombre "Paisajes de la Cerdaña", se realiza del 2 al 13 de septiembre, una exposición de pintura al "óleo" en la sala destinada, a tal fin, de la Caja de Ahorros de Puigcerdá.

Jaume Tuset, el autor, ha presentado 32 obras en las que ha pretendido, y a nuestro juicio conseguido, plasmar el alma de la Cerdaña a través de sus cuatro estaciones.

Los 32 motivos se han comprometido con la Cerdaña payesa de prados verdes o nevados, de árboles otoñales o florecidos, de torrentes, de vientos, de cielos y de muros caseros fundidos con la historia de sus villas. Rechaza, por el contrario, la invasión del cemento y el metal que poco a poco se nos va apoderando de nuestros pueblos; y a golpe de pincel suave, de tonos relajados y dibujo perfecto nos introduce en el maravilloso mundo romántico de la Cerdaña. La sensación de tranquilidad y los contrastes de luces y sombras son, quizás, sus dos mayores logros; casi —nos atreveríamos a decir— la ambición lumínica está a la altura de los mejores maestros que ha parido el "óleo" en un pedazo de lienzo.

La brusquedad y lo agresivo en la pincelada han sido desterrados por el joven autor cayendo por extensión a veces, en la artificialidad de la pintura extra-plana, pero se compensa con su extraordinaria facilidad para dar color a la profundidad consiguiendo resucitar el conjunto general del cuadro.

20/RUFACA

Quien se atreva a introducirse en su pintura, verá enseguida salpicaduras atrevidas de un Van Gogh, pero no es algo constante ni premeditado. Al fin y al cabo, ésta es su primera exposición, tiene 20 años, toda una vida y muchas cerdañas por delante.

A.R.

¿QUIEN ES JAUME Tuset?

Jaume Tuset, 20 años, casado y ya con descendencia nació en Llívia, en la Llívia que aun no había sido acuchillada por las aristas de los ladrillos y el barniz artificial.

Actualmente estudia Arquitectura en Barcelona, le gusta la pintura de Velázquez y del italiano Miguel Angel y con esta exposición se inicia en el ambicioso plan de ser artista. Anteriormente a ella, participó con dos cuadros en la "Expo-Art" exposición de varios autores realizada en la localidad francesa de Bourg-Madame, el julio y agosto pasados.

Llegue lejos o no, todo ceretano debe agradecer al joven autor, Jaume Tuset, su aportación por hacer de la Cerdaña el paraíso eterno que aun no han conseguido destruir las escabadoras.

A.R.

CERDANYA A CERDANYA

Aprofitant allò que es diu "si les parets parlessin. . .". En aquest cas les parets de la sala de la Caixa Provincial, potser dirien que d'estius com el d'enguany no n'haviem vist gaires. Renoi quin treca-net! Semblava el joc de penjar i despenjar.

Pintors de fora que pinten la Cerdaña pintors de Cerdaña que també pinten la Cerdaña, i en aquest cas un pintor jove de Llívia. Diferents noms però una sola temàtica: la Cerdaña. Exposàren: J. PUJOL, Josep M. VICENS, i Jaume Tuset, oferint cadascun d'ells, als visitants, una nova visió dels pobles i poblets de Cerdaña.

En "Gran exposició de pintura catalana" s'hi aplegaren un recull d'obres olis i dibuixos, de diferents signatures.

Paral·lelament amb la pintura, el Sr. Bosom ha exposat, aquesta vegada amb peces noves, les seves miniatures d'eines de camp. La tasca del Sr. Bosom es mereix un treball més exhaustiu i mirarem de publicar-ho en un proper número.

Rufaca

Mel Pura de Cerdaña

Apicultor JESUS GIL

Avda. Pons i Guasch (Torre Loverdos)
PUIGCERDA

LA JUNTA DE L'HOSPITAL INFORMA

Va ser una agradable sorpresa. Estàvem treballant a redacció i a l'arribar un company ens diu que estem convocats a una entrevista amb la Junta de l'Hospital.

— Què dius, ara?...

— Doncs, sí, segueix dient, els de la Junta volen explicar com marxen les coses a l'Hospital i creuen que un bon mitjà per arribar a tothom és RUFACA.

Així doncs, el dia i hora assenyalats anem a trobar-los. Tot just arribar el president accidental de la Junta, en Julio Pérez de

Rozas, ens diu que per raons de feina i horaris no hi podrien ser tots els components. Els assistents E. Orri, G. Comas, F. Armengol i el propi president, insisteixen que parlen en nom de tota la Junta.

No seria pas massa llarg, varen dir, doncs de fet aquesta trobada no seria l'entrevista pregunta-resposta, sinó la primera entrega d'una informació periòdica. La Junta vol tenir al corrent tota la comarca, de la marxa de l'Hospital. Per això ens demanà que publiquem les següents dades:

Al moment de renovar-se la Junta se'ns va presentar el balanç de l'any 80 en el qual hi figurava un dèficit de 870.000 pessetes, sense comptar-hi el deute corresponent a les obres d'ampliació.

Degut als esdeveniments públics i polèmiques es sorgides en torn a l'Hospital, vàrem començar a treballar repassant totes les factures i comptes pendents que hi havia, arribant al 30 de juny amb un dèficit de 22.174.565 pessetes (vint-i-dos milions, cent-setanta quatre mil, cinc-centes seixanta i cinc pessetes).

La situació detallada era la següent:

— Deutes fins el 30 de juny del 81	
Personal	2.144.000
Factures pendents de l'any 81	1.803.690
Factures pendents de l'any 80	1.426.898
Manutenció	750.000
— Bancs	
Banesto	353.000
Caixa Diputació	2.888.766
Popular	200.000
Caixa Pensions	567.811
— Hisenda	
Seguretat social més recàrrecs	6.040.400
— Industrials	
Factures pendents obres Hospital	6.000.000
Amb reconeixement de deute amb l'11 per 100	
TOTAL	22.174.565

Pendent de cobrament fins el 30 de juny del 81.

Aquest és el compte de resultats que figurava exactament el 30 de juny del 81.

Cal dir també que les quantitats que l'Hospital havia de cobrar fins a tal data són les següents:

Factures S.S. Juny	1.427.000
INTESA Juny	100.000
Mútues	1.207.000
Factures pendents del 74 fins els 81 de pacients	2.212.454
TOTAL	4.946.454

A part d'aquesta exposició volem remarcar que el deute existent a l'Hospital es va accentuar de forma molt important arran de les manifestacions públiques, doncs la facturació baixà tan repentinament que en aquest primer semestre es va perdre 6.284.114 ptes. és a dir, un promig de 1.044.019 pessetes mensuals.

1981	Facturació	Despeses	Diferència
Gener	2.797.204	4.694.009	1.896.805
Febrer	2.872.936	3.460.571	587.637
Març	2.813.611	4.279.851	1.466.240
Abril	3.155.731	4.054.827	899.096
Maig	2.768.458	2.461.754	306.704 superàvit
Juny	2.745.753	4.406.799	1.721.046
	17.153.693	23.417.809	6.284.114

TOTAL:

Cobraments:

Beneficència i residència	2.420.503
Particulars	1.598.685
Seguretat Social	8.786.669
Intesa	4.347.836
	17.153.693

PROMIG: .....

Pagaments:

Despeses	4.334.876
Personal	13.096.893
Compres	5.986.040
	23.417.809

PROMIG: .....

TOTAL PROMIG: .....

Ens expliquen moltes coses i els comentem el que em sentit pel carrer: que el març - abril va haver-hi una convocatòria per administrador i encara no han agafat a ningú, que hi ha un senyor que porta els comptes i sembla ser la mateixa persona que fa temps hi havia estat. Entre una cosa i l'altra passem a concretar.

La Junta.— D'acord que va haver-hi una convocatòria per administrador, però és que de tots els que es presentaren, no n'interessava cap, bé per qüestions econòmiques, bé per altres motius. Davant la situació i com que a l'Hospital no hi havia ningú per l'administració, el mes de juny es demanà al Sr. Blàvia si es volia fer càrrec interinament, de portar els comptes. S'oferí, tot seguit, sense percebre res pels seus serveis. No pot disposar de tot el dia i llavors hi dedica totes les hores que pot. El Sr. Blàvia no fa res que no hagi consultat, ni sense l'autorització de la Junta. Tots hi posem tota la nostra voluntat en treballar i de mica en mica van sortint les coses.

Segueixen parlant i entre altres coses, de reestructuració de personal. Nosaltres aquí fem un petit incís per a que ens expliquin si al parlar de reestructuració pensem amb l'assessorament de la Generalitat car la Junta no hi ha cap tècnic per a poder dir si l'Hospital hi manca o hi sobra personal. També els demanem si poden aclarir el que es comenta pel carrer: que han acomiadat a un metge i a una enfermera.

La Junta.— En quant als acomiadaments podem dir que és cert, doncs avui dia quatre de setembre s'han enviat dues cartes certificades amb la notificació d'acomiadament de l'auxiliar na Mercedes Garcia Blancaflor i d'en J. Ricardo Corsunsky.

Pel que fa referència a la reestructuració de la plantilla del personal, evidentment que comptem amb l'assessorament de tècnics. Estem amb contacte amb el departament de sanitat de la Generalitat. Hem anat a veure'ls per exposar -los la situació actual i real de l'Hospital, que malauradament ha empitjorat degut als actes públics. Per a poder treure l'entrellat i solucionar-ho d'un cop, la setmana que ve o l'altra, ens ho han promés, vindrà una auditoria de la Conselleria de Sanitat.

Estem contents, ens diuen, a l'haver passat a la Generalitat les competències de l'Insalut, és a dir, l'organització d'assistència sanitària de la Seguretat Social, car a l'Hospital de Puigcerdà se l'hi ofereixen noves perspectives profitoses per a tota la comarca.

Insisteixen una vegada més, que la Junta treballa amb molta bona voluntat, i que demana la confiança i col·laboració de la gent de Puigcerdà i Cerdanya per a que entre tots l'Hospital marxi bé.

La Junta.— Creiem que la gent ha de confiar amb l'Hospital i els seus metges, perquè està molt ben dotat tant d'equipaments com de personal metge. Volem dir també que la Junta està oberta a tota aquella persona que estigui interessada a saber qualsevol cosa. La gent parla de queixes envers l'Hospital. A partir d'ara, demanem a tothom qui tingui una queixa a fer, que ho faci per escrit dirigit a la Junta. Res més que acabar dient que d'ara en endavant la Junta es compromet a informar periòdicament de la marxa de l'Hospital en tots els aspectes.

Rufaca

Letres

SOLITARIOS CAMINOS

Mirando los arboles floridos y las finas yerbas de los campos, tú, estás con nosotros. Y mirando el claro cielo azul vamos contigo respirando el aire que acompaña tu alma de poeta.

Con tu forma de escribir encesdiste los corazones de los mayores y de los niños. Oh! caminos de la tierra, que lo viste pasar. . . Ahora su pequeña alma transparente empujada por el viento va. Oh! profundo poeta! vamos descubriendo todas tus bellas poesias, y articulos maravillosos de las costumbres de la bella época. Tu querias hacer comprender a la juventud lo importante de esta vi-

da, que era la lengua catalana, y lo conseguiste. Oh! luchador de las cosas bellas y profundas. Contigo vamos por el bosque cogiendo del suelo branquillas de los arboles. Oh! Solitarios caminos, que de ti nos hablan pisando las rústicas piedrecitas; respiramos el aire que tú respirabas.

Contigo vamos por los caminos de cruz, que tu ibas con fajos cargados a cuestras, para calentar el hogar de tus hijos y esposa.

Oh virtuoso poeta catalan, tu ideal elevado se extiende hasta en el claro camino del más allá del cielo, y nos acaricia el viento.

De todas partes te mandan cartas y telegramas y aclaman fuerte: Oh poeta Rogelio Giral, poeta catalán.

Contigo vamos mujeres, niños y hombres para recogerse y penetrarse pensando en tu humanismo y dejandote en el florido jardin del cementerio de Rodés, cumpliendo tu último deseo envuelto con la bandera catalana.

Oh! raices que creceis como el más allá del infinito, el viento nos acaricia meciendo las flores que todos juntos te hemos puesto con gran amor.

A Rodés Abril 1981
Carmen Clausell Bernat

EL CIRERER i TU ROGER

Sortint de la llar aquest matí,
 El cirerer obria sa flor al sol
 I el vent la movia suaument,
 Tot de cop m'ha semblat
 Que una d'aquelles flors
 Em portava un missatge
 Del teu amor.
 No pot ser que tot reneixi
 I tu no.
 Un dia em vas dir
 Sota aquest cirerer
 Que alguna vegada
 T'havies sentit integrat
 A tota aquesta naturalesa
 Bella i grandiosa, integrat
 com un àtom en el cosmos,
 Misteri de la vida i de la mort
 Ara ets essència de poeta
 Dins el pol·lem de la vida
 Dins l'alè del vent
 Ets llàgrima amagada
 Dins el núvol que porta la pluja
 I els arbres em parles de tu
 De ta força i del teu sofriment
 Car aquest mon de diners
 Han fet tallar les branques
 Dels arbres del camí veí,
 I altres enderrocats pel pas del temps
 I de les tempestes l'en desagregen
 Com cossos abandonats, ells també em fa
 pensar amb tu en aquells
 temps que l'arbre de vida teu
 Anava jaient minat pel corc del sofriment
 Ara tot reneix, però tu on ets?
 No ho sé, però et veig per tot
 I tot em parla de tu.
 Sols a la nit trobo el gran buit
 I cerco dins l'esperit el record viu
 Per somiar del passat
 On el teu cor batejava fort
 Contra el meu pit ofert...
 Déu diguem a on ens trobarem?

**PINTORS
 EXCÈNTRICS
 A LA
 CERDANYA**

Generalment els pintors passen per ésser molt originals, per no dir tocats del bolet; això no vol dir que hi hagi certs pintors que a força de fer pallassades no hagin conarrit fama enlairats per crítics poc escrupulosos.

No obstant parlaré d'alguns que tot i sent bons artistes tenen certa singularitat.

En Durant Camp s'instal·lava en una farmàcia de colors pintant cels marrons i si algun curiós l'observava girava el quadre i parava de pintar.

En Mir, quan s'enfadava feia petar uns renecs molt accentuats. Molestat per la canalla un dia agafà un quadre i l'enfonçà al cap d'un baiilet.

En reservó el nom d'un abstracte que el vaig trobar pintant una forma d'animal, un arbre amb quatre fulles, les muntanyes amb colors imaginaris.

Qüestionat sobre aquest caire de pintura em respongué:

— "Jo dono la idea i el principi, el client s'ho mira com vol i posa la resta".

— I quan valdria el seu treball?

— Almenys vint mil pessetes.

— Doncs miri, jo li ofereixo cinquanta pessetes i vosté posí els zeros que vulgui a dreta i tindrà la idea que l'ha venut bé.

El més original era el famós pintor Joaquim Sunyé; era intolerable als sorolls.

Dinant al restaurant, una senyoreta amb veu de triple xerrava pels descosits. En Sunyé no ho resistí i canvià de menjador amb mala sort car allí hi havia el telèfon.

No tardà gaire en anar-hi la tal senyoreta per a telefonar, cridant més aviat que parlant. En Sunyé s'aixecà dret com un ciri i li digué "Senyoreta! amb la veu que té, per parlar amb Puigcerdà — 25 quilòmetres — no comprenc perquè es serveix del telèfon".

Un dia que preniem cafè fent petar la xerrada, parlant del seu amic A. Maillol i de França, com havien passat part de la nostra vida, em va interrompre una rialla estrident d'una gran senyora que per ser rica i ben plantada li semblava que tot li estava bé.

El nostre pintor indignat i cridant fort va preguntar "Qui és aquest gallinarsot que fa aquests escarafalls?".

Quan pujà a l'autobús per deixar el país es trobà amb una colla de soldats llicenciats que armaven un rebombori de mil dimonis. Va tornar a baixar i em digué: "Veurem demà!".

Joaquim Sunyé, l'home decorat de la "Legion d'honneur" pel govern francès, que el quadre més ben pagat allavors a Espanya fou vint-i-una mil pessetes, ara els paguen passat el milió.

Així va el món. Quan fou mort el combregaren.

Josep Vigo M.

Poemes en homenatge a Roger Giral poeta català i col·laborador dels Amics de Cerdanya. Fa un any el 12 d'octubre, 1980 ens va deixar.

La Família

NOTA DE REDACCIÓ

A l'anterior número de RUFACA (40) els "duendes" de l'impremta es van passar una mica, per una banda retallaren articles (pobres de nos, s'han posat en plan censura!!!) i per l'altre deixaren cartes per publicar, doncs que si bé fou per raons d'espai, algun article els podia haver cedit el lloc.

Per les ratllades: 1) Ens excusem amb la Penya Barcelonista de Puigcerdà. En la pàgina 24, al final del seu article, i després de la frase "el Barça és més que un club", i manca el següent: "la PENYA BARCELONISTA DE PUICERDA fa extensa la seva satisfacció als "CULES" de la Vila i la Cerdanya. Visca PUIG-CERDA!, Visca la CERDANYA! i Visca el BARÇA! Penya Barcelonista de Puigcerdà, Juny del 81".

2) I també amb els nens i nenes del carrer Puig l'edros (pàg. 7) per si algun d'ells no s'hi veia identificat en les explicacions.

Hi faltava tot això: "...si y uno de aquí... el sr. ...X -(apa un altre! si tracten així a la mainada...)- ...ostres que tio más tos-sudo... si, deia que ell no volia treure el cotxe,, pero bueno a toda la otra gente les ha gustado mucho, sí, sí ens han dit que som molt macos i que ho féiem molt bé... y otros han dicho que si necesitamos más pelos y unos han dado más pelos de las que pediamos, y todos los regalos para dar de premio a los ganadores de los juegos nos los han regalado las Cajas... bueno, una no ha dado porque no estaba el director...".

Nosaltres no tenim res per afegir-hi, sou vosaltres nens i nenes els qui ho heu fet i heu parlat. "Rufaca".

Per les cartes: ens disculpem doncs amb totes aquelles persones que enviaren les cartes que reproduim amb les lletres A, B, C, D, E.

a

VEÏNS DEL BARRI DE L'ESTACIÓ ENS FAN ARRIBAR CÒPIA DE LA CARTA ENVIADA A L'AJUNTAMENT

I Els sotasignants, veïns d'aquesta Vila i del barri de l'estació, una vegada més es dirigeixen a vostè i li exposen:

Que, veient l'abandó que patim en el nostre barri, avinguda dels Pirineus, plaça Estació, Avinguda Cerdany, etc., li agrairíem, es prenguéssim la molèstia de fer-nos una visita: vostè i el cap de la comissió que correspongui, per veure si és possible, fer netejar la plaça de l'Estació,

tenir cura una mica de l'herba, protegir i ocupar-se dels arbres, regular novament la velocitat, aparcaments i circulació, pintar de bell nou els passos senyalitzats, que els guàrdies municipals tant de dia com de nit baixin a vigilar una mica el nostre barri.

Una vegada més, per manca de clavegueres i organització, tornem a tenir els carrers plens d'aigua i brutícia.

Creiem que l'obligació que tenim de pagar els impostos del seu ajuntament, ens dóna el dret de demanar-li una mica més d'interès pel nostre barri.

Puigcerdà, a quinze de juny de mil nou-cents vuitanta-un.

P.D.-- El dia 20 de juliol encara no hem tingut cap resposta de l'Ajuntament ni cap solució.

P.D.: Truquem a Rufaca perquè hi afegíssi una nota a la carta. El 7 de Setembre seguim igual que en l'anterior P.D.

b

Amics de Rufaca: Acabo de llegir la revista del mes de juliol, m'he fet un tip de riure. Per què segueixi la gresca:

Exercici de còpia: si tirant cap a baix, de l'Hospital cobro 150.000 pessetes per mes, i del

LLET D'ALTA MUNTANYA ESTERILITZADA

LA TROBAREU A TOTES LES BOTIGUES DE
LA CERDANYA EN BOTELLA DE LITRE I MIG

CERDANYA - PUIGCERDA

partit sanitari de Ger 100.000, per catorze pagues dona 3.500.000

150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000
150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000
150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000
150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000
150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000
150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000
150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000
150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000
150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000
150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000
150.000 + 100.000 = 250.000 x 14 = 3.500.000

Pau Riba

C

LA MERDA DE LA MUNTANYA ...

Es diu que la merda de la muntanya no fa pudor, però jo i d'altres hem comprovat que això és totalment fals.

Per demostrat-ho tenim un exemple ben clar. Al Pont de Sant Martí, al mateix costat de la panificadora on diàriament es despatxa el pa, hi ha un femer en el qual hi ha una tonelada de porqueria; rates, tota mena d'insectes i cucs es passegen per allí, és el seu ambient, però és realment vergonyós que des de la panificadora es senti aquesta pudor.

Amb això no vull denunciar a l'Ajuntament sinó l'amo d'això.

Aquest femer, segons sembla, abans era tapat però un dia es va trencar el ciment i des d'aquell dia continua així. El que és realment estrany és que no ho hagi denunciat ningú encara, quan tothom s'afanya a fer campanyes per un Puigcerdà més net ningú es cuida d'aquestes coses, i és que hi ha un cert perill d'enfermetat, no només és el mal efecte que produeix veure el pou dels excrements de les vaques sinó el perill que això comporta, amb el sentit de la higiene i el perill que alguna mainada o persona gran hi pugui caure a dins, doncs es veu sovint mainada jugant per allí.

Fem doncs un Puigcerdà més net, més saludable, pressionant sobre aquest tipus de coses, és això un simple exemple del que passa a Puigcerdà perquè coses d'aquestes n'hi ha per tot arreu

ACDC

d

INAUGURACION DE UNA OFICINA DE LA "CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA"

Con dicho motivo conferencia "La Ramaderia de Muntanya davant l'entrada al Mercat Comú".

Con motivo de la inauguración de la nueva sucursal de la Caixa d'Estalvis de Catalunya en Bellver y de la presentación del libro "La Cerdanya" que editó la misma Caixa de Tots, pro-

nunció en Bellver, una interesantísima conferencia el conocido economista D. Jordi Carbonell i Sebarroja titulada "La ramaderia de muntanya davant l'entrada al Mercat Comú".

Asistieron al acto casi 250 personas, gente del pueblo de Bellver y Batllia que sentían verdadera curiosidad por lo que podía explicarles el conferenciante.

A grosso modo diremos que empezó diciendo que el futuro de nuestra comarca no se ve muy claro si no se tiene una Ley de Montaña que valore la situación de desventaja de nuestras comarcas con relación a otras comarcas del país.

Dijo que el crecimiento de la "muntanya" pasará por el crecimiento de todos los sectores económicos. De estos, el sector agrario será un soporte fundamental para el crecimiento de los otros sectores.

Por ello, es necesaria una legislación y ya está esperando turno en el Parlamento de Madrid un proyecto de Ley de Agricultura de Montaña. Mientras esto llega, la Generalidad ha creado una Comisión para elaborar una Ley de Montaña para organizar todas las acciones pertinentes a equilibrar el desarrollo económico de las comarcas específicamente montañosas como la nuestra.

Habló de la necesidad de ayuda económica que deben recibir los agricultores en nuestro caso, siempre, ganaderos, para mejorar la cabaña, los medios de alimentación, las instalaciones, su organización, etc.

Es necesario, por su parte, aprovechar al máximo los recursos naturales, pastos, los de propiedad particular y los de verano, pastos comunales. Delimitar el uso del suelo, clasificándolo en agrario o urbano. Los planes de Urbanismo deben tener en cuenta esto para no ocupar como solares, terrenos aptos para la producción de forrajes.

Serán necesarias ayudas fuertes para reformar las explotaciones ganaderas desde el punto de vista de las instalaciones, selección de razas, canales comerciales, etc.

Respecto al reto del Mercado Común, manifestó que la leche ha de seguir subiendo anualmente, pero cada vez menos, debido a la competitividad de precios de los países del Mercado Común. Equiparar nuestra producción lechera en calidad y cantidad ya que la producción media de una vaca de nuestro país y la del M.C. es todavía muy distante, mientras países como Holanda o Dinamarca rebasen en mucho la media europea.

Es necesario organizarse en "Granjas de promoción lechera". Desde esa base organizativa, recibirán los "payeses" la ayuda oficial que no les llegará por otro medio, caso de seguir con los métodos tradicionales de explotación ganadera.

Estimamos, que —añadimos nosotros— la fuerte competencia bancaria y de Cajas de ahorro que se ha establecido en nuestra comarca ya a jugar importantísimo papel en la canalización de recursos para que nuestros agricultores y ganaderos no queden descolgados, arruinados el día que entremos en el Mercado Común.

La conferencia fue acogida con aplausos y luego hubo un largo espacio de tiempo de preguntas al conferenciante que contestó oportunamente.

A continuación se sirvió un cóctel a todos los asistentes que además recibieron un ejemplar del libro: "La Cerdanya, recursos económicos i activitat productiva".

F. Lorente

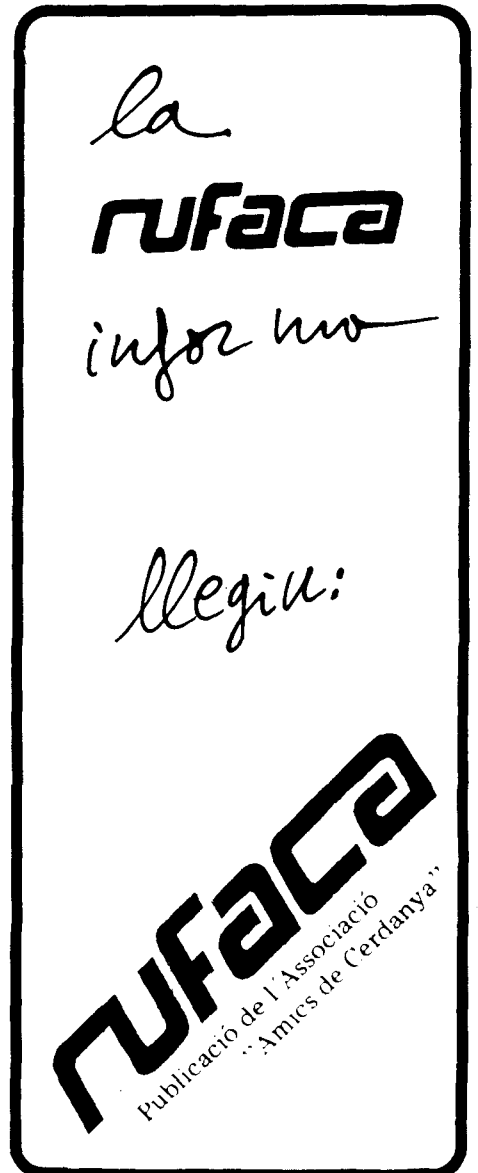
e

NUESTRO RECONOCIMIENTO

Debemos agradecer a la Revista RUFACA, por su Información sobre el tema HOSPITAL, en su número de "Especial Hospital" por su trabajo y esfuerzo de Información, sobre dicho tema, y los firmantes en nombre de las 1.617 firmas contabilizadas hasta el día 5 de mayo, y que van aumentando cada día, felicitamos a la revista, por este esfuerzo, imparcialidad y deseos de hacer públicos los diversos criterios en el citado expuestos, demostrando un afán de informar al PUEBLO de un tema que al pueblo le afecte y compete.

Muchas gracias

Montserrat Pons
Juan Forcada
Antonio Brunet
Damián Elias

R.I.P. per a la VELLA DE L'ESTANY

El dia 23 d'agost, es celebrà la tradicional FESTA DE L'ESTANY, festa sens dubte la més important de la Vila, i a l'arribaren aquesta diada, ens venen a la memòria aquells records de l'antiga Festa, amb els seus fanalets de paper que il·luminaven l'Estany, aquelles "carrosses" estirades pels parells de bous, l'arribada de la VELLA a l'Estany entre els acords dels músics, que aquell dia s'ajuntaven tots els de la Vila, per col·laborar amb la festa i homenatjar a la protagonista LA VELLA DE L'ESTANY, donant la volta per l'interior de l'Estany sobre una plataforma feta amb barils de fusta i taulons, i ja llavors presenciàvem una bonica sessió de focs d'artifici: les torres de l'antorn de l'Estany, es disputaven quina d'elles il·luminaria millor el seu jardí: total que era una festa complerta, que agermanava als de Fraça i als d'Espanya, i quin picament de mans quan l'orquestra interpretava el nostre Himne: L'HIMNE CERDA.

Es renova la tradició de la Festa uns anys després de la fi de la nostra guerra, el mecanisme era el mateix, exceptuant els bous, que eren reemplaçats pels tractors, s'introduïren algunes millores imposades per les circumstàncies d'aquelles dates, i durant uns anys la Festa era un èxit complert: malgrat les dificultats econòmiques tothom col·laborava perquè fos el més llúida possible, i aquesta col·laboració feia sens dubte que cada any venia més gent a la Vila en aquesta diada, i això era també un ingrés considerable per a l'economia ciutadana.

Però ara hem de parlar una mica del Present, i com no, de la festa d'aquest any. Es veritablement lamentable que la Festa, la primera Festa de la Vila, hagi decaïgut de tal forma que ja no sigui la mateixa. Hem observat una falta total de planificació i organització, un desordre mai vist, i això fou conseqüència que la gent es donés compte de tots aquests detalls que a la fi no aprofiten de res a la Vila. Preguntem doncs, Per què passa això? és que la Festa en lloc d'anar endavant va endarrera, hem d'ésser conscients i

també hem de pensar que les circumstàncies actuals són molt complicades, però tenim la completa seguretat que si l'Autoritat corresponent crida a persones que vulguin, i abans de tot que estimin la Festa, les trobara disposades a col·laborar i treballar per tal que la Festa torni a ser el que havia sigut i a ésser possible augmentar la seva qualitat: no es pot fer la Festa des d'una sola direcció, manca l'acompanyament necessari, i això creiem i estem segurs que encara n'hi ha a la Vila de persones de bona voluntat i disposades a la col·laboració per tal de tornar a enlairar la Festa de l'Estany. No podem permetre de cap manera que l'any que ve, si Déu vol, sigui una repetició, o pitjor que aquest any: no és hora de buscar responsabilitats, és hora que tots plegats, prenguem consciència del fet, i que cada un col·labori per lograr aquest èxit que no ha de ser mai un lluïment personal, sinó que s'ha de fer pensant amb la Vila i procurar quedar a l'altura que la Festa havia tingut i que sens dubte ha de recuperar, no es pot permetre

per cap més any, una carrosa com la de LA VELLA d'aquest any: és la **Reina de la Festa** i sigui jove o sigui vella, ha de reunir les condicions precises i que el seu càrrec requereix, hem de treballar tots per aconseguir tornar a posar la Festa a l'altura que es mereix, i si abans els diversos estaments de la Vila s'ajuntaven en aquesta diada per col·laborar. També ha de fer-se actualment, com tampoc es pot permetre que hi hagi qui cobri per actuar amb la Festa de l'Estany.

Crec que és necessari que per l'Autoritat corresponent s'hi posi solucions i que, repetim, creiem que n'hi ha i que tot funcioni com Deu mana, començant perquè a la nostra CASA DE LA VILA hi hagi les Senyeres presidint la Festa, que aquest any no hi eren.

Puigcerda Agosto 1.981
Antoni Brunet Mateu

PERQUÈ APRENEM EL CATALÀ

Algunes persones amb les quals he parlat aquests dies a Perpinyà m'han dit que ja no parlaven el català amb els seus fills perquè això tenia poc valor pràctic, però si ells pensen així, tampoc té valor de parlar francès amb els fills. Seria millor parlar-los el anglès.

No crec que arribi el dia que els francesos o els alemanys estiguin d'acord de perdre la seva llengua a profit de l'anglès. I els catalans tenen els mateixos drets i les mateixes exigències.

A Europa es parlen 65 llengües!

D'aquestes llengües, més d'una dotzena són parlades cadascuna per més de 9 milions de persones (i el català és una d'aquestes grans llengües europees, encara que sigui la més petita de les grans).

Qui volgués extirpar les 50 llengües "petites" d'Europa i practicar una eutanàsia feixista no guanyaria res en el camp pràctic, perquè l'existència de 15 llengües no és més "pràctica" que la de 65.

26/RUFACA

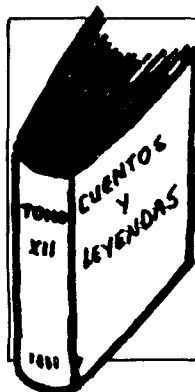
Per això he de contestar al para català (del nord) que no fa cap servei al seu fill si li parla francès; al contrari: li fa perdre l'oportunitat de començar d'hora amb una educació plurilingüe, que és el destí inevitable de tots nosaltres, els europeus.

Els pares no semblen saber que un jove que domina el francès i el català tindrà més facilitat i experiència per aprendre altres llengües europees. Els pares holandesos, suïssos o danesos ho saben i els seus fills saben més llengües no perquè siguin més intel·ligents, sinó perquè tenen una consciència més clara del valor

de la seva llengua, encara que sigui més "petita".

Es erroni pensar que un jove català que només sap parlar francès hagi guanyat temps per aprendre l'anglès, al contrari: ha perdut temps perquè li serà més difícil aprendre la primera llengua estrangera, si no s'ha ocupat de la llengua que hauria pogut aprendre sense esforç: el CATALÀ.

Prf. Dr. Tilbest Stegmann
Institut für Romanische Philologie
Universität de Berlin
(Es copia del Centre Cultural Català Perpinyà)

La Nostra Biblioteca

Hem rebut els següents llibres:

- TRAMUNTANA BOJA de Jaume Ministral Masià (Col·lecció Nova Terra)
- CATALUNYA, NACIO SOTMESA, de Fèlix Cucurull (Col·lecció Nova Terra)
- LA FORTUNA D'EN PERE VIROLET de J.M. Folch i Torres (Biblioteca Folch i Torres)
- DIES CLARS VORA L'ESTANY de Ventura Porta i Rosés (Catalunya Teatral)
- HISTORIA DE LA CAIXA DE PENSIONS de Jordi Nadal i Carles Sudrià

Tots els llibres de la nostra Biblioteca estan a disposició dels socis d'Amics de Cerdanya.

FORMATGERIA

CARLIT - LLIVIA

VENDA i DEGUSTACIÓ

formatges
fumats
fondues de carns i formatges

pates
vins

(Per encàrrec)

Obert des de les 5 de la tarda
Avgda. Catalunya LLIVIA

Palau 3

Major, 13 - Telèfon 88 06 99 - Puigcerdà

PARK HOTEL

* * *

DIRECCIÓ: Joan Orriols
ESPECIALITAT: Noces i banquets
PUIGCERDA. Telf. 88 07 50

HOTEL

DIRECTOR:
JULIO PEREZ DE ROZAS

RESTAURANTE

EUROPA

Plaza Cabrinetty, 16
Tfno. - 88 01 00
PUIGCERDÀ

Restaurant típic de Cerdanya

EL RECÓ

Telèfons: 88 11 46 - 88 13 79 - 88 08 69

VILALLOVENT

(PUIGCERDÀ)

FOTO - ESTUDI

Escoles Pies, 16
Tel: 88 03 88
PUIGCERDÀ

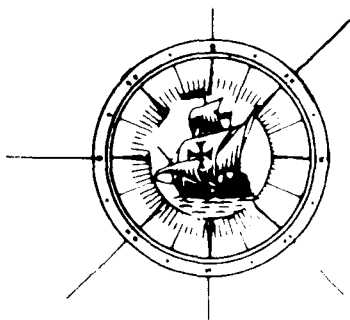
DISFRUTE DE LA NIEVE CON...

VIAJES BAIXAS, S. A.

Cursillos de SKI - Fines de semana
SKI tres naciones (España, Francia, Andorra)
MONITORES - TRANSPORTES - FORTFAITS
ALQUILER MATERIAL - MERCADILLO OCASION

INFORMESE...

C/. Victoria, 2 (TOURING) - Teléfono 88 06 02 PUIGCERDA (Girona)

**CAN
BORRELL**

- ▶ MAS CATALÀ
- ▶ CUINA TÍPICA CATALANA
- ▶ RESTAURANT I APARTAMENTS

MERANGES
(LA CERDANYA)
T. 972 - 88 00 33
CARRETERA
DE PUIGCERDÀ
A LA SEU D'URGELL

LA BONA CUINA CATALANA
CASOLANA I NATURAL

C/. Querol, 4
(a 20 metres Plaça de l'Ajuntament)
Tel. 972 - 88 11 87
PUIGCERDÀ (LA CERDANYA)

CUINA TÍPICA CATALANA GUARDONADA AMB ELS PREMIS
«IGNASI DOMÈNECH» 1978 - 1979 - 1980

COPA D'OR DEL C.I.P.E.M. GASTRONOMIA INTERNACIONAL
ROMA 1981

PREMI INTERNACIONAL DE TURISME I GASTRONOMIA 1980

MEMBRE DE LA «CHAINE DES ROTISSEURS»

PROMOTOR DEL «CONSELL CATALÀ DE LA CUINA»

GUIES GASTRONÒMIQUES I TURÍSTIQUES D'ESPANYA:
CLASSIFICACIÓ: CAMPSA: 1 SOL - GOURMETOUR: 7 1/2 - 10

(ACONSELLEM RESERVAR PLAÇA PER TELÈFON)